Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 32. | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 19-го ЛЮТОГО 1981 | ЦЕНТІВ 25 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 19, 1981 | No. 32. | VOL. LXXXVIII.

Н. Мартинюк виступає у танцювальному театрі

Ню Йорк, Н.Й. — Від середи, 11-го лютого ц.р., тут при 131 Вест 55 вулиця, відбуваються виступи відомого модерного танцювального театру Ніколайс, хореографом і керівником якого є Альвін Ніколайс, та в якому виступає теж хореограф і танцюристка Нуся Мартиняк, випускник школи танців у Темпл університеті зі ступенем маґістра.

Нуся Мартинюк

Нусі Мартинюк танцювальна кар'єра почалася із сьомим роком життям, коли це вона, на велике своє бажання, стала вчитися українських народних танців у свого першого вчителя — батька Миколи Мартинюка, який водночас є дириґентом хору при церкві св. Кирила і Методія у Олифанті, Па. Так почалися перші кроки її блискучої кар'єри, Закінчивши школу танців у Темпл університеті, вона на протязі чотирьох років була там вчителькою модерних танців. Відтак вона виступала у різних танцювальних відомих групах, поміж ними у Стейтен Айленд Танцювальному театрі.

Виступи цього танцювального теарту триватимуться ще до неділі, 22-го лютого включно; в будні дні — початок в год. 8-ій вечора, а в суботу і неділю в год. 2-ій по полудні. Опісля танцювальна група вибирається в турне по таких західніх стейтах Америки, як: Каліфорнія, Ореґон, Вашінґтон, Небраска та інших. Повернувшись із подорожі, Нуся Мартинюк і її муж Картер МекАдамс виступатимуть у Ню Йорку вже окремо, в сольових точках модерного балету, а відтак знову включаться у виступи танцювального театру Ніколайс.

НОВА ХВИЛЯ ВИЇЗДІВ З СССР

Москва. — Число колишніх совєтських ґромадян-жидів, які зреклися громадянства й зголосилися на виїзд до Ізраїля та дістали візи на виїзд, впало в 1980 року до 21,471 осіб. Це був поважний спад у порівнянні з попередніми роками, коли число виданих віз було біля 36,000 річно.

Нагло в половині січня ц. р. совєтські пашпортні бюра зачали видавати зростаюче число дозволів на виїзд і є можливість, що цього року виїде знов понад 30,000 осіб.

Як звичайно в СССР, так і в цьому випадку причини такої далекойдучої зміни у видаванні дозволів на виїзд — невідомі. Тим дивнішим є, що совєтська влада почала видавати візи навіть таким особам, яким досі категорично відмовляла, мовляв, вони працювали на різних секретних роботах і їхній виїзд може спричинити зраду державних таємниць. До такої категорії зачислювали видатніших учених, спеціялістів у різних ділянках, які ніколи не працювали на будь-яких секретних роботах, але яких совєтська влада не хотіла випустити за кордон. Таких, що їм відмовлено видачу візи, начислюється на десятки тисяч осіб. Деякі жидівські джерела подають, що їх може бути біля 50,000.

До якої міри влада приспішила видавання віз, вказує факт, що міністерство внутрішніх справ, яке ці візи видає, працює понад звичайні години праці, а одного вечора праця тривала до 10-тої години, щоб видати 170 віз.

Причини такої зміни на заході коментують у різний спосіб. Одно є певне, що між тими, які виїжджають є значне число таких, що їх уряд висилає, щоб вони опісля зголошувалися до повороту, бо, мовляв, їм закордоном важко жити. Їх опісля совєтська пропаґанда використовує з великим шумом. Серед виїжджаючих може бути значно збільшене число секретних співробітників КҐБ, які виїжджають за кордон з різними завданнями.

КАНЯ ВІДВІДАВ СХІДНЮ НІМЕЧЧИНУ

СТУДЕНТИ ДОБИЛИСЯ ЮНІЇ

Ґданськ, Польща. — Лідер Польської об'єднаної робітничої (читай комуністичної) партії (ПОРП) Станіслав Каня відвідав 17-го лютого ц.р. Східню Німеччину і зустрінувся там з першим секретарем східньонімецької Компартії Еріхом Гонекером та іншими партійними керівниками і обговорював з ними „деякі міжнародні проблеми, які мають тісне відношення до обидвох країн", згідно з оцінкою офіційної польської преси.

Раніше таку саму візиту Каня склав чехо-словацькому лідерові Ґуставові Гусакові, який перестерігав Каню, що Польщу може стрінути доля Чехо-Словаччини з 1968 року, якщо Компартія і уряд не подбають про наладнання ситуації і заспокоєння робітників.

Політичні спостерігачі і дипломати пригадують, що Східня Німеччина і Чехо-Словаччина найсильніше критикували потягнення польських чинників і вимагали вжити всяких засобів для ліквідації неспокоїв. Очевидно, кажуть ці ж джерела, що обидві комуністичні сателітні держави боялися щоб неспокої, а зглядно справедливі вимоги робітництва в Польщі, не перекинулися до їхніх країн. Місією Кані в сусідніх країнах було заспокоїти німців і чехо-словаків, що Варшава все ще здібна „контролювати ситуацію без втручання посторонніх сил", зокрема Совєтського Союзу і країн Варшавського Пакту, які вже кілька місяців підготовляються до військової інтервенції в Польщі на випадок загострення ситуації.

Вміжчасі новому прем'єр-міністрові Войцєхові Ярузельскому вдалось нахилити вільну робітничу профспілку „Солідарносьць" до прийняття запропонованого ним 90-денного перемир'я, а також злагіднити відносини між урядом і страйкуючими студентами. У висліді переговорів, які тривали між урядовою делеґацією і репрезентами студентства, уряд погодився на деякі вимоги студентів, включно із створенням вільної спілки, яка заступала б інтереси студіюючої молоді, а студенти у свою чергу акцептували вимогу уряду, що студенти і сформована ними спілка визнають провідну ролю Комуністичної партії у житті спільноти. Домовленість студентів з урядом розв'язала одну з головних проблем, тобто виключення студентів з участи у страйках і окупації кемпусів, які, головно у великих містах, ставали „базами" студентства у боротьбі з урядовою закостенілістю.

Залишається ще до полагодження справа вільних селян, які хоч вже погодилися з рішенням найвищого суду Польщі, що вони не можуть формувати своєї профспілки, але хочуть у якийсь спосіб забезпечити свої права.

М. ГОРБАЛЬ НАГОЛОШУЄ НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ

Ню Йорк, Н. Й. — До Закордонного Представництва Української Гельсінкської групи надійшли деякі матеріяли в справі члена Української Гельсінкської групи Миколи Горбаля, засудженого в січні 1980 року за зфальшованим звинуваченням у „спробі зґвалтування" до 5 років концтаборів. Серед тих матеріялів — його лист про судову розправу з текстом виголошеного останнього слова, а також відповіді на передані йому запитання.

Повний текст листа й інтерв'ю буде висланий найближчим часом до української й американської преси, а тим часом подаємо уривки з цього цінного самвидавного документу, який прийшов у перекладі на російську мову. Подаємо його після зворотного перекладу.

* * *

„Запитання: У свій час, перебуваючи в таборах Мордовії й Уралу, Ви протестували і вважали за дискримінаційний факт, що українців змушують відбувати покарання за межами України. Тепер Вас помістили до табору на Україні. Чи велика різниця між ними і в чому?

Відповідь: Репресивні органи користуються правом висилати й за так звані кримінальні злочини за межі республіки. Але те, що мене залишили тут, не можна розглядати як вияв великодушности з боку влади. І тут по можливості вони постаралися обрати для мене найгірше. З київської тюрми мене скерували до невільницьких каменоломень, що містяться поблизу станції Данилівка Миколаївської области. Про роботу в них ходять страшні чутки. У медичній картці, яку заповнив на мене київський лікар МВС (Міністерство внутрішніх справ — ЗП). була лише одна фраза про моє здоров'я: „Працювати в каменоломні може".

Для всіх, хто мене знає, ця фраза звучала більш ніж цинічно. І лише в останній момент мене передумали везти до того табору. Я думаю, що це пов'язано з їхніми так званими оперативними міркуваннями. Цей табір вважають до того ж примусово-лікувальним для алькоголіків і в ньому, швидше за все, перебуває переважно деґрадований елемент. Не виключено, що на каменоломнях зосередився в основному бунтарський і стійкий елемент. Знаю, що Юрія Литвина перевезли до такого табору. (Абсолютно кожного п'яницю можна завербувати доносити на тебе).

І в цьому таборі постаралися знайти найтяжчу працю. Концтабір є концтабір. У цьому випадку є привід для зловтіхи: хотів сидіти на Україні — то сиди. І все ж є перевага. Уявити тільки, як то там Чорноволові буде в Якутії з одним побаченням на рік. Тут у мене є надія, що хтось приїде до мене, це все гаки ближче. Та й Україна є Україна. Це знають не лише українці. Хоча є вже й болісне розчарування. Коли я в Сибіру розмовляв з осілими там українцями по-українськи, то бачив, як спалахували їхні очі, з якою жадібністю слухають вони вже забуту мову, це викликає добрі спогади, вони намагаються пригадати українську мову.

Тут же всі українці, але таке враження, що вони про це й не догадуються. Розмовляють усі по-російськи. Та це й важко назвати мовою: кілька десятків російських жарґонних слів, пересипаних російськими матюками. Мою українську мову розглядають мало не як дивацтво. А коли бачать, що я роблю це свідомо, сприймають це як докір на свою адресу і навіть почувають себе ображеними. Так їм легше. Сміливості признатися в іншому їм бракує (така вже психологія хахла).

Все це разом створює сумне враження. Люди не знають, хто вони, для чого живуть. Ні в що не вірять, нема в них нічого святого. Оце й є продукт соціялістичного суспільства — „нова людина". Хоч і не варто звідси робити якісь конкретні висновки, оскільки добір людей тут, звичайно, не найкращий. Саме в цьому й полягає найбільша різниця між першим і теперішнім ув'язненням.

Запитання: Як Ви знаєте, цього року в Мадриді збираються держави-учасники Гельсінкської наради для обговорення питань, що стосуються виконання Гельсінкських рішень. Ви, як член Української Гельсінкської групи, що хотіли б сказати з цього приводу?

Відповідь: Нарада мене цікавить у пляні гуманітарному — що вона може домогтися від держав з тоталітарними режимами, в галузі прав людини? Всьому світові відомо, що в'язнів у Совєтському Союзі не тільки позбавляють волі, але законом передбачено морити їх голодом, і той самий закон забороняє іншим людям допомагати їм харчами й медикаментами, ба навіть співчувати їм. Усім відомо, що в СССР в'язнів змушують працювати на тяжких роботах, а відмову від роботи карають якнайжорстокіше. Міжнародний Червоний Хрест не може вислати в'язневі посилки. СССР йому цього не дозволяє.

Про яку ж співпрацю може бути мова, коли ніхто не зважується затаврувати ганьбою цю велику країну з її звірячими репресіями проти інакодумців. Проблема виїзду з Союзу до сьогодні стоїть на рівні рабовласницького ладу. А методи розправи з тими, хто бажає дістати волю, жахливі.

Нарада мусить звернути увагу на національні проблеми в СССР. Прикро, що уряди вільних країн Европи не можуть об'єднати зусилля для захисту такою дорогою ціною здобутих свобід особи. Часто виявляється, що досягнення демократії використовують проти неї ж. Я розумію труднощі, з якими зіткнувся нинішний уряд ЗСА, але я вірю в ту країну, яка прихистила стільки мільйонів батраків і знедолених з усього світу, дала можливість їм жити, виявити себе і ґарантувала їм майбутнє.

Вірю в цей форпост волі. Я знаю, що, як і в кожній країні, в ЗСА є свої проблеми, але, думається, матеріяльний добробут, обумовлений вільним розвитком, не спустошить морально американського народу, й він зможе об'єднатися під загрозою втратити волю. Я не думаю, що деякі уряди Европи могли б провадити свою так звану незалежну політику, не маючи за плечима такого форпосту, як ЗСА".

Матеріяли із справи Миколи Горбаля будуть надіслані також із відповідним зверненням до різних урядових чинників ЗСА та інших країн-учасниць Мадридської наради.

Ель Сальвадор стає зворотним пунктом

Вашінґтон. — Постійне проникання совєтської аґресії й щораз дальше просовування сфери совєтських впливів у світі мусіли дійти до пункту, на якому будуть загрожені життєві інтереси країн Заходу і вони будуть змушені їм протиставитися з метою їх стримати, або навіть відкинути назад. Власне цим зворотним пунктом стає маленька середньоамериканська республіка Ель Сальвадор. Там, недалеко південних кордонів ЗСА, постала завдяки втручанню Москви і її сателітів та їхній мілітарній допомозі загроза, яку ЗСА мусять усунути.

Президент Роналд Реґен виразно заявив, що Вашінґтон поробить такі заходи, які забезпечили б народові Ель Сальвадору дальший свобідний розвиток, а це можливо тільки шляхом відбиття комуністичного наступу. Москва і майже всі її сателіти допомагали червоним партизанам у їхній боротьбі проти уряду грішми, зброєю, вишколом та військовою експертизою. В обличчі того ЗСА мусіли почати допомагати леґальному урядові, а також подавляючій більшости населення, яке його підтримує.

Державний секретар Александер Гейґ підкреслив, що своїм втручанням Москва зломила договір, який вона підписала 1972 року з президентом Ричардом Ніксоном і тепер треба від неї вимагати, щоб вона заґарантувала дальшу важність того договору, або підписала новий, який мусить бути зобовязуючий. Договором з 1972 року Москва зобов'язалася не поширювати сфери своїх впливів коштом життєвих інтересів Америки і її союзників. Не зважаючи на це, вона після підписання того договору підкорила собі Анґолю, Етіопію, Південний Ємен, збройно окупувала Афганістан і пробує далі робити це на інших теренах.

Зібравши всі потрібні докази й документи про посередню й безпосередню допомогу лівим партизанам та їхнім спільникам у боротьбі з урядом, Вашінґтон рішив вислати дві делеґації до різних країн зі завданням предявити урядам тих країн документальні дані про совєтське проникання та прихилити їх до підтримки леґального уряду в Ель Сальвадорі.

Народовбивство, що його викликали комуністи і різні їхні помічники в Ель Сальвадорі потягнуло за собою смерть понад 11,000 людей протягом 14 місяців, колосальне число ранених та величезні матеріяльні втрати населення. Уряд Реґена станув на становищі, що настала крайня пора припинити такий розвиток подій на терені Ель Сальвадору, а у випадку потреби і на інших теренах. До постави Вашінґтону прихилилися різні уряди та соціялдемократичні партії Середньої і Південної Америки, які дотепер сприяли сальвадорським партизанам, або заховували невтральність, а тільки ще деякі европейські соціялдемократи з доктринерських міркувань і зовсім не враховуючи дійсного стану утримують контакт з ними.

Уряд акцептує договір з Іраном

Вашінґтон. — З урядових джерел Уряду президента Роналда Реґена повідомлюють, що після вичерпних студій договору з Іраном, який заключив попередній Уряд президента Джіммі Картера, новий уряд визнає його повністю. Згідно з постановами того договору спірні точки підуть до вирішення зобов'язуючим обидві сторони арбітражам.

Визнання або відкинення принаймні деяких точок договору з Іраном у справі звільнення в'язнених протизаконно американських дипломатів і працівників американської амбасади в Теґрані, Іран, було предметом дискусій від моменту його підписання. До арґументів формальноправного, морального й економічного характеру долучилися арґументи політичного характеру, які узгляднювали цілість американської політики в тому обширі.

Політика переслідувань і утисків, масових арештів, в'язнень інакшедумаючих, а навіть тортури породили негодування в Ірані. Вислідом тих негодувань лист до іранського уряду, що його підписали 38 провідних іранських інтелектуалістів, письменників, публіцистів тощо. В тому листі, який тепер масово поширюється в цілому Ірані, автори вказують на злодіяння ісламських фанатиків, які арештують демократів і лібералів за їхні переконання і погляди, на ворожу поставу офіційних чинників до культури, мистецтва й науки та на жорстокі переслідування національних меншин, які творять велику частину Ірану.

У світі

ЄМЕН ЗВІЛЬНИВ двох американців, які були тут арештовані впродовж одного року під закидом шпигунства. Не подаючи нічого до публічного відома, навіть факту арешту цих двох людей в Ємені, Державний департамент робив наполегливі позакулісові заходи, щоб їх вирвати з тюрми. Врешті ці заходи увінчалися успіхом, і 24-річний ДюВейн Террел з Колорадо та 60-річний Вілліям Томас, який проживає постійно в Мадриді, Еспанія, звільнені. Арештовано їх з ґрупою семи єменців, між якими були три жиди. Трьох єменців звільнено ще в січні цього року з браку доказу вини, а що сталося з останніми чотирма — дотепер невідомо. Обидва американці стали перед єменський суд, який в усіх обвинуваченнях, представлених слідчими органами, не знайшов ніякого доказу шпигунства. Єдиним оскарженням проти Террела був знайдений при ньому лист, писаний івритом, що його він мав доручити знайомим в Єрусалимі, коли туди прибуде в своїй подорожі довкола світу. Томаса арештовано на підставі зізнань Террела, які він зложив у часі тортур, тобто підписав даний йому до підписання протокол зізнань, скомпонований слідчими органами.

НЕВІДОМІ ДОТЕПЕР виконавці обстріляли ракетами амбасаду Південного Ємену в Парижі. З огляду на те, що замах відбувся над ранком, коли нікого з працівників іще в приміщенні амбасади не було, немає жертв у людях. Зате знищення, спричинені вибухами ракет, дуже великі. Недалеко збомбленої амбасади знайдено записку, яка вказує, що це відплата за збомблення синагоги в Парижі при вулиці Коперніка, в часі якого згинуло чотири особи. Записка була по-англійськи й у ній було написано: „Памятай Коперніка". Одначе, на думку поліції, записка може мати провокаційний характер, або ціллю її є спрямувати слідство у фальшивому напрямі. Поліція заскочена фактом, що вжиті до замаху ракети є військові, яких дотепер терористи в Парижі не вживали. Цікаво, що дотепер немає свідків, які подали б якісь дані з подвір'я будинку при 54 Аве д'Єна, звідки напасники вистрілювали ракети.

В ЄРУСАЛИМІ обрано Патріярха грекоправославної віри в Єрусалимі. Це є один з найвищих титулів у православних церквах світу. Новим Патріярхом став Архиєпископ Деодорос духовий провідник православних у королівстві Йорданія. Синод, який обрав Деодороса Патріярхом, відбувався в Єрусалимі в Церкві Гробу Господнього. Кандидатів було два, але архиєпископа Деодороса вибрано більшістю голосів.

КОНФЕРЕНЦІЯ неопреділених держав, яка в останньому часі відбулася в Ню Делі, Індія, позначилася великими суперечками і конфліктами. Совєтський Союз намагався через своїх сателітів провести якнайгостріші протиамериканські резолюції. В цьому напрямі працювали в першу чергу кубинські делеґати. Одначе цим разом їм не повезло. В останньому дні конференції більшість провела дві основні протимосковські ухвали, які прийнято подавляючою більшістю голосів. конференція зажадала відтягнення чужих військ з Афганістану й Камбоджі. Міністер закордонних справ маріонеткового уряду Афганістану Шах Мохаммед Дост намагався недопустити до таких резолюцій і атакував їх дуже гостро, але це тільки збільшило рішучість делеґацій їх провести. Схвалено також резолюцію про усунення чужих військових баз у районі Індійського океану. Совєтські сателіти намагалися, щоб назвати поіменно, що йдеться про американські бази, але більшість відхилила цю протиамериканську пропозицію.

ІТАЛІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ поширює засяг арештів червоних терористів, беручи під ключ їхніх симпатиків і пропаґандистів. Серед цих симпатиків трапляються люди, які не тільки намагаються витворити прихильну до терористів атмосферу серед італійського суспільства, але також безпосередньо допомагають терористам у виконуванні їхніх злочинів. В останньому часі серед таких симпатиків терористів арештовано двох відомих адвокатів, а саме Джімванна Ломбарді та Едуардо ді Джіованні. Також арештовано редактора і видавця лівих видань Карміне Фіорілльо. Дотепер такі люди були майже недоторкані для поліції. Одначе тепер державні чинники рішилися арештувати і їх, щоб таким чином зменшити широку суспільну базу тероризму.

В Америці

АМЕРИКАНСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ — Конґрес Індустріяльних Організацій (АФЛ-КІО) опублікувала заяву, у якій провід цієї найбільшої профспілки в ЗСА критикує економічну програму президента Роналда Реґена і закликає Уряд задержати ті програми, які в минулому виправдались. Наприклад, перевишкіл безробітних робітників, зокрема молоді; дотації стейтам і містам, які старалися про затруднення студентів і середньошкільників у літніх місяцях тощо. АФЛ-КІО домагається також зменшення податків для бідних і тих компаній, які розположені в дуже трудних під економічним оглядом частинах ЗСА, наприклад, Мичиґені, де з огляду на зменшення автомобільної продукції тисячі робітників втратили працю і тепер користуються з фонду безробіття. Лейн Кірклєнд, президент цієї профспілки, заявив кореспондентам, що „ми не опонуємо безпосередньо проти програми Президента, з якою ще не познайомився американський нарід, але визначуємо напрямні, щоб опісля не було непорозуміння між Урядом і профспілкою."

У ВЕЛИКІЙ ЧАСТИНІ західних стейтів, від Каліфорнії починаючи і аж до Британської Колюмбії кінчаючи, були помітні землетруси вздовж північньозахідного побережжя Тихого океану. Жертв у людях не було, але за те багато місцевостей в околиці Портланду і Сієтл зголосили матеріяльні шкоди. В компанії будови літаків „Боінґ" трясення знищило цілий компюторський відділ. Центр трясення знаходився 12 миль від вулкану Моунт Сейнт Геленс. Останнє землетрясення в цьому районі було зареєстроване в 1965 році.

СТЕЙТОВИЙ УРЯД Коннектикат вирішив не покривати більше коштів за аборти тим жінкам, які знаходяться під опікою суспільної служби „Велфер". Право на таку оплату матимуть тільки ті жінки, здоров'я яких є дійсно загрожене і які перейдуть відповідну перевірку лікарів. Таке рішення прийнято на підставі минулорічної постанови Найвищого Суду ЗСА, яка говорить, що стейтові і міські уряди не мусять покривати таких оплат. Організація, яка називає себе „Жінки проти дискримінації" вже раніше висловили своє застереження до рішення Найвищого Суду кажучи, що дискримінація полягає в тому, що суди і уряди говорять тільки про бідну категорію жінок.

ВІДОМИЙ ЕКОНОМІСТ Вілліям Бровн заявив, що індустріяльні держави не повинні боятися чергової енерґетичної кризи, яка, на їхню думку, може повстати у зв'язку з браком нафти чи бойкотом арабських країн. Бровн уважає, що в 1981-82 роках ціни на цей продукт зростатимуть і вони причиняться до загального ощаджуваня бензини в світі.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ відмовився від опублікування листа державного секретаря Александра Гейґа до міністра закордонних справ Совєтського Союзу Андрея Ґромика, не зважаючи на те, що уряд СССР, зломивши усі раніші традиції, опублікував листа Ґромика до Гейґа. Речник Державного департаменту Вілліямс Дайс заявив, що довірочність мусить залишитися необхідним елементом в дипломатії і її ніхто не має права порушувати, навіть у виїмково трудних дипломатичних відносинах між державами.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ внутрішніхм справ Джеймс Ватт запропонував анулювати раніше рішення колишнього президента Джіммі Картера і відкрити 1,3 мільйона акрів площі на побережжях північної і центральної частини Каліфорнії. На думку геологів в надрах цієї території є великі поклади нафти і природного газу, які можна використовувати і унезалежнити Америку від доставів нафти закордонними країнами.

ВІДБУДУТЬСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Пассейк, Н. Дж. — В суботу, 28-го лютого ц. р., о год. 5-ій по полудні тут в Українській Централі при 240 Говп авеню відбудуться загальні річні збори Фундації УВУ із звітуванням теперішньої управи, дискусією над звітами, вибором нових керівних органів, обговоренням плянів праці на 1981 рік. Президію теперішньої управи очолюють: д-р Петро Гой, голова, і д-р Дмитро Боднарчук, секретар.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Закохання у фразі

У щорічному зверненні кожночасного президента ЗСА заторкується усі найважливіші проблеми цієї країни і широкого світу і те звернення „Про Стан Унії” — за традицією — триває кругло 35 хвилин. Інавгураційна промова теперішнього 40-го з черги Президента тривала 17 хвилин. Його перша пресова конференція тривала 40 хвилин, при чому в тому часі вміщалося 20 запитів і відповідей: подібних прикладів можна би навести безліч, бо відомо, що всі американські промовці докладно притримуються заздалегідь устійненої програми — скільки хвилин він має промовляти і він промовляє за рахунком хвилин, а не годин. Порівняймо ж ті виступи найвищих американських достойників, які заторкують найважливіші актуальні справи своєї батьківщини і закордону — впродовж найкоротшого часу. Такі й бувають запити журналістів на пресових конференціях у Білому Домі чи Державному департаменті: одним реченням.

Порівняймо цю американську дійсність з українською: пригадаймо собі довжелезні промови, які вимагають великого терпцю від слухачів та які є чи не головною причиною, що наша молодь у такому малому числі відвідає наші репрезентаційні імпрези. Пригадаймо собі доповіді наших доповідачів, які наче закохані у власному голосі забувають, що існує годинник та існує терпець слухачів. Де причина такої розбіжности між американською та українською дійсністю, якщо йдеться про промови, про публічні виступи?

Можна зважитися на твердження, що більшість (далеко не всі!) наших промовців більше уваги звертає на форму, як на зміст. Вони більше уваги звертають на красномовний ефект, як на потребу сказати щось справді оригінальне. Відома річ, що в кільканадцятихвилинній промові неможливо вичерпати тему, яка могла б спонукати письменника — написати цілу книгу. Але ж більшість наших промовців чомусь то не охочі обмежитись до однієї проблеми з-посеред перечислених проблем, що їх охоплює тема промовця-доповідача, тільки прагнуть дати вичерпний виклад. Водночас, порівнюючи виступи високих американських достойників з виступами українських промовців-доповідачів — бачимо, що ті американці говорять коротко, ядерно, змістовно, без красномовних прикрас. У нас же помітне закохання у фразі. Буває — український діяч, що виступає публічно з промовою чи доповіддю — промовляє 45-60 чи й більше хвилин, а коли спитають вас згодом „про що він говорив” — трудно дати відповідь. Трудно схопити ділову сутню думку, коли вона потапає у морі беззмістовних слів.

Українські люди линуть до пісні, але й до фрази. Але найбільш красномовна фраза не заступить ділового змісту. Бувають промовці, які мають нахил до патетики — це не шкодить, якщо патетику сполучити з думкою, але дуже шкодить, якщо на патетиці починається і на патетиці кінчається. З досвіду знаємо, що найбільше оплесків збирають ті наші діячі-промовці, які на публічних виступах обмежуються до 10-20 хвилин, — інколи неможливо дати доповідь, яка вимагає мінімум півгодини. Але цей мінімум повинен теж покриватися з максимумом. Для цього треба підготовлятися, це вимагає праці. Тому правду має автор листа, який виправдується: „Пишу довго, бо не мав часу написати коротко”. Щоби вмістити путню думку в короткій і ядерній формі — треба куди довше думати і писати, аніж написати (й говорити) — довго.

Володимир Левенець

ІЛЮЗІЇ І ДІЙСНІСТЬ

Після приходу до влади Роналда Реґена, а радше Республіканської партії, яка не тільки виграла президентські вибори, але також забезпечила собі більшість у Сенаті і дуже зміцнила свої впливи в Палаті Репрезентантів, у світі заговорили про зміни американської внутрішньої і закордонної політики та зміцнення мілітарної сили З'єднаних Стейтів Америки, яка, нема де правди діти, була дуже занедбана попередніми Адміністраціями, а вже найбільше останньою за президента Джіммі Картера, який взагалі відкидав паритет в озброєнні і радше стримів до цілковитого, або бодай частинного роззброєння обидвох надпотуг.

Зміни у політиці

Очевидно питання останніх змін і евентуальної дещо інакшої, а радше кажучи твердшої у відношенні до комуно-московської імперії політики американського Уряду, для нас українців й інших поневолених народів настільки важливі, що ними повинні б ближче поцікавитись наші політичні чиники, бо вони заторкують теж і внутрішні стосунки з СССР, зокрема в Україні. Як відомо, раніша політика „співжиття”, чи як її популярно називали — детанту, цілковито не оправдалась і не привела, як дехто з аналітиків сподівався, до „лібералізації” совєтської тоталітарної і диктаторської системи, а радше навпаки — спричинилась до послаблення західніх демократичних держав шляхом совєтської інфільтрації і розкладницьких акцій і до внутрішнього затіснення режиму і терору, головно супроти інакомислячих, руху спротиву, гельсінкських груп чи поодиноких патріотів, які підносили голос остороги і явно виступали проти совєтських тоталітаристів, розкриваючи їхні імперіялістичні заміри.

Деяке світло на ці проблеми кидають виступи теперішнього президента Америки Роналда Реґена і його державного секретаря Александра Гейґа на пресовій конференції у Вашінґтоні, де обидва державні мужі ЗСА гостро і недвозначно засудили совєтський імперіялізм і авантюрництво в світі, а президент Реґен різко підкреслив, що до своїх цілей СССР доходить шляхом обману, застрашування і шантажу. Немає сумніву, що у вашінґтонських кругах відбуваються тепер довкола совєтських проблем глибокі дискусії цілого гурту дорадників-спеціялістів нового Президента, які як твердять деякі політичні спостерігачі і аналітики, дещо відійшли від клясичного американського погляду на „небезпеку комунізму” і „совєтської загрози” та розглядають совєтський комплекс радше з погляду загрози американських інтересів в світі, при чому немаловажну ролю при цій оцінці відіграє імперіялістичний характер СССР, правдоподібно з „тихим” узглядненням національних проблем у комуно-московській імперії.

Американські теоретики, а головно знавці підсовєтської проблематики дискутують тепер на сторінках фахових журналів на тему — наскільки справді сильний СССР, очевидно поза його мілітарною потугою і його сателіти, беручи до уваги їхню внутрішню політичну і моральну субстанцію. Президент Роналд Реґен і його найближчі співробітники хочуть, мабуть, наблизити американську закордонну політику до реальности за чим промовляють навіть слова самого Президента, що З'єднані Стейти Америки зацікавлені дальшими переговорами із Совєтським Союзом про скорочення стратегічної нуклеарної зброї (САЛТ II), але тільки тоді, як будуть вирівняні збройні сили обидвох країн, а не в атмосфері совєтської переваги і військового авантюрництва в світі. Виглядає, отже, що ЗСА, а за ними також деякі покищо західні країни, альянти Америки, починають позбуватися ілюзій про можливість мирного співжиття з агресивною комуно-московською імперією. Чи дійде також у майбутньому до створення сильного союзу усіх антикомуністичних і антиімперських сил ще невідомо. Але натомість, не улягає сумніву, що Уряд президента Реґена рішений за всяку ціну стримати, а в дальшому й цілковито припинити дальшу совєтську експансію.

Постава СССР

Чи знає про цей новий напрям у політиці американського Уряду Совєтський Союз? Очевидно, що знає, бо інакше не можна собі пояснити посиленої злісної пропагандивної кампанії на президента Роналда Реґена і його співробітників у контрольованій Компартією пресі й інших засобах масової інформації.

Цікавою ілюстрацією змін в американській закордонній політиці, головно у відношенні до СССР, є охолодження відносин нової адміністрації до совєтського амбасадора у Вашінґтоні Анатолія Добриніна, який у попередній адміністрації користувався спеціяльними привілеями; позитивний зворот в оцінці політики багатьох латиноамериканських держав і Південної Кореї та тепле прийняття у Вашінґтоні корейського президента Чу Ду Гвана; відкликання амбасадора ЗСА з Ель Сальвадору, що вказує на рішучість Вашінґтону у поборюванні марксистських підривних рухів у Центральній і Південній Америці та інші рішення, які прийняв новий Уряд у відносно короткому часі.

Єдина річ, що покищо турбує речників нового Уряду ЗСА і комісію для за-

(Закінчення на стар. 8)

Т.Т.

САДАТ — ПРОВІДНИЙ ДЕРЖАВНИЙ МУЖ ЗАХОДУ

У Єгипті відзначено „Тиждень солідарности з Афганістаном”. До Каїру прибула делеґація афганських повстанців, яку вітало все населення Єгипту, а в мечетах відбулися особливі молитви на їхню інтенцію. Президент Анвар ель-Садат заявив: „Ми завжди допомогали афганським повстанцям зброєю і всім потрібним, а тепер цю допомогу збільшимо. Ми будемо активно протиставитися Совєтському Союзові і разом з іншими не допустимо до поширення його впливів”.

Моральна постава

На тлі загальновідомої постави різних великих і малих державних мужів, на тлі постави могутніх і багатих держав оця постава Єгипту і його президента вражає своєю моральною тугістю, людською гідністю і політичною прямолінійністю. Президент Садат, який мав змогу пізнати Москву, її методи й цілі її політики на власній шкірі і шкірі свого народу в часі перебування тисячів совєтських „дорадників” у Єгипті, робить мужні й реальні висновки. Таким він є не тільки на словах. Коли всі уникали монарха-ізгоя, перського шаха Рези Паглеві, Садат дав йому гідний притулок, а коли той помер справив йому гідний похорон. Не треба навіть пригадувати, як тоді поступили „могутні світу цього”. Подібно він поступає і в обороні нападеного Афганістану, як і в обороні арабських країн, чи на захист своїх африканських сусідів.

Лівія — небезпечний сусід

Положення Єгипту не легке. Він мусить берегти своїх інтересів і свого майбутнього на різних відтинках. Західній сусід Єгипту, Лівія, комплетно впряглася у совєтську сферу впливів. Лідер Кадаффі може й має якісь свої окремі цілі, але те, що він робить, повністю служить інтересам Москви й російського імперіялізму. І тому на кордонах Лівії стоять єгипетські дивізії, готові до оборони. Окрему увагу мусів Садат звернути на південь, в середину Африки, де Лівія проникла в республіку Чад і творить там свою базу для дальшого просування. У той час, коли інші держави Заходу, а найбільше Франція, яка більше усіх інших заінтересована в тій частині світу, обмежується до слів і заяв, Садат робить конкретні заходи для припинення тих небезпечних маневрів Москви і її сателітів.

Зайнявши своїми військовими частинами Чад, Лівія загрожує Суданові, де вже неодноразово наслані нею терористи виконували різні акції, а навіть пробували вбити президента Судану Джаафара Німейрі. Уряд президента Садата склав декларацію: „Ми вважаємо всяку агресію проти Судану, агресією проти Єгипту і є приготовані вжити мілітарну силу — тотально”. До Сомалії Єгипет вислав понад 50 своїх військових дорадників і спеціялістів, які допомагають тій країні у боротьбі з Етіопією, що її підтримує Совєтський Союз. При цьому Єгипет зовсім не скривається з тим, що він висилає до Сомалії панцерні вози, антитанкові ракети й іншу зброю та амуніцію. У відповіді на проникнення Совєтського Союзу до Південного Ємену, який став таким чином загрожувати Савдійській Арабії і Оманові, єгипетський уряд заявив: „Для Єгипту Савдійська Арабія є найважливішою арабською країною і в потребі ми готові в її обороні заанґажувати свої сили”.

Джерело лиха — СССР

Усі ці потягнення й заяви пов'язані в одноціле глибокою свідомістю, що головною небезпекою в просторі Середущого Сходу, як і в усьому світі є Совєтський Союз, на який складається російський імперіялізм і большевизм — російське видання комунізму. Ані Садат, ані його оточення не приховують тієї правди, ані не ховають перед нею голови в пісок. Навпаки, вони виразно і при кожній нагоді говорять про це і підкреслюють конечність протиставитися йому, а в випадку потреби бути готовим до боротьби.

В обличчі цього загального факту болючим, але не вирішним епізодом є ізраїльсько-арабський конфлікт Садат, який бачить перед собою світовий театр, уклад сил на ньому, місце і ролю Москви, бачить і цей конфлікт у правдивій перспективі. В той час, коли не лише араби й багато передових діячів у різних державах світу бачать у розв'язці ізраїльско-палестинського конфлікту ключ до полагоди всіх інших проблем і конфліктів, Садат і його співробітники усвідомлюють собі, що ніяка розв'язка того конфлікту ані не зменшить небезпеки, ані не припинить наступу совєтських сил, ані не розв'яже тих усіх проблем, які постали на Середущому Сході. Садат розуміє це, але, на диво, багато людей на відповідальних постах у світі цього не бачать. Про поставу Москви до Єгипту та персонально до президента Сада-

(Закінчення на стар. 8)

Роман С. Голіят

Напередодні кольорової фотовиставки Т. Терена

Про працю Теодора Терена-Юськова на ниві мистецької фотографії, головно кольорової, небагато осіб знає. Нюйоркчанам відомий ще його показ мистецьких прозірок у Літературно-Мистецькому Клюбі. Щодо наміченої виставки, то це буде його другий самостійний виступ і про це варто дещо сказати.

Перша виставка Терена, влаштована стараннями Об'єднання Мистців Українців Америки (ОМУА), відбулася у Ню Йорку ще в 1972 році. Це була, як ствердила критика, перша піонерська виставка кольорової світлини в українському світі. Піонерською вона була і для ОМУА, бо оце вперше ця мистецька організація влаштувала виставку кольорових знімків. Ця друга виставка Терена, що її теж влаштує ОМУА, буде відкрита в неділю 22-го лютого цього року о 1-ій год. вполудне у власній ґалерії, при 142 і 2-ій авеню в Ню Йорку. Коли тут відбувається виставка, то вона, звичайно, комбінована зіставленням чорнобілих і кольорових зразків. У цьому немає нічого злого; це практичний підхід до справи. Однак, якщо йдеться про справжню стильовість, то вона є тоді найкраще утримана, якщо виставляються знімки чорнобілі й кольорові осібно.

В Україні кольорові знімки й досі на низькому рівні, бо через недостачу відповідних хемікалій природна барвистість ще й тепер у тамошній продукції як слід не виходить. На еміграції, де майже щотретій фотографує (членів родини, друзів, весілля, забави тощо), якщо мова про мистецьку кольорову фотографію, то вона все ще таки й досі не є удосконаленою. Шкода, бо фотографія, вже давно визнана в світі, як незаперечне мистецтво. Як у ЗСА, так і в Европі люди платять сьогодні великі суми грошей за вартісні світлини. Кожнорічно відбуваються професійні фотографічні виставки, на яких вказується на прогрес у фотографії. Ряд журналів із цієї ділянки інформує зацікавлених про нові досягнення на полі фотографіки.

Першу виставку маестра Терена громадянство й критика сприйняли прихильно. Мистець В. Ласовський, поет-маляр В. Гаврилюк з Канади та більше відомий в Ню Джерзі наш фотограф Л. Коленський — висловилися в українській пресі прихильно про цю виставку Терена. Немає причин думати, що тепер буде інакше, бо наш наполегливий світливець не стояв на місці, але пильно працював, щоб поглибити і поширити жанровість світлин, барвистість кольору та обрії мистецької заключности. В цілому, Терен уважає, що ні тематика, ані композиція твору не являються у барвистій фотографії такими важливими, як власне самий кольор. Барвистість кольору — це корона світлини. Чар кольору мусить відчувати світливець так само глибоко в душі, як поет переживає творення поезії.

На теперішній виставці Терена глядач побачить краєвиди, море, квіти, мертву природу, портрети, включно з дитячими (може, зустрінете обличчя ваших знайомих чи свояків), сцени з українського національно-громадського життя — демонстрації, концерти, фестивалі, ігри тощо. Всі вони у розмірах від 8x10; 11x14 і 16x20 цалів. Технічно-мистецьке трактування сюжету у більшості сучасне, тобто, передній плян світлини не мусить бути чіткий, чи гостро виразний. Згідно зі засадами і стилем сучасних напрямних, опертих на фізичній і духовій спроможності сприймання глядача, образ може бути невиразний, чи вмисно точно не означений, щоб підкреслити головне місце світлини або надати їй фантазійности чи нерозв'язаности. Малярську картину, крім графіки, можна оглядати й побіжно, але з фотосвітлиною кольоровою, чи чорнобілою треба ознайомлюватися і розглядати її дуже докладно й точно, бо фотосочка має спроможність занотувати найдрібніші деталі, які в композиції світлини грають завжди важливу, а часто й наважливішу ролю.

Ціллю цієї виставки є те, щоб показати глядачам цікаві й мистецькі досягнення однієї людини в ділянці фотографіки, як також спроба заохотити й інших, щоб поважніше й більше зосереджено та цілеспрямовано присвячувались такому прекрасному культурному заняттю, як мистецтво фотографії, яке саме являється у світі найновішим і найпопулярнішим сучасним мистецтвом.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ТРЕБА МУДРИХ ХЛОПЦІВ

Цьогорічні різдвяні свята у Сан Дієґо, Каліфорнія, де я виростала, мало чим відрізнялися від попередніх: приємні соняшні дні, повітря наповнене колядками з частим нашим „Щедриком”, і ялинка, та друзі, які повернулися додому на свята.

Як і завжди колядуємо на добру ціль, цим разом на Українську Гельсінкську групу. Частина української католицької громади святкує перша. Православна парохія святкує традиційно 7-го січня і нам, молоді, це подобається. Це наше друге Різдво у власній, привітливій церковці, де я є дириґенткою хору, після навчання у маестра Володимира Колесника. Ми маємо ревного священика о. Лева Порендовського, який мешкає і працює у Лос Анджелесі і обслуговує нашу громаду раз на дві неділі. Ми любимо нашого отця, люблять його українські православні громади, які не мають священиків: місто Портланд, Сієтл, Сан Франсіско. Із цими містами ми „розділяємо” нашого отця Лева і... цьогорічне Різдво вперше у нас було без священика.

Отець Лев залишив нам докладні поради про порядок молитов, а решту ми виповнили колядками. Голова громади привітав усіх із святами та прочитав різдвяне послання Митрополита Мстислава. Після колядок — спільна кава і печиво, якими частувало сестрицтво.

Свято було гарне, але відсутність священика і брак священиків української Церкви багатьох турбує, хоч про це чомусь я ніде не читаю в українській пресі. Як довідуюсь, існує, більше парохій без обслуги, багато старших віком священиків не відходять на пенсію із-за браку заступників, у богословських українських школах мало кандидатів на священиків. У розмові із моїми приятелями-студентами і такими, які вже закінчили науку, бачу зрозуміння проблеми, але немає готовости йти у висвячуватися у сан священика, бо це — „тяжкий кусок хліба” і велика відповідальність.

Але хто ж тоді перебере працю від старшого покоління, хто буде вести українську Церкву — єдину й найважливішу інституцію самозбереження на поселеннях. Мовчанкою і відкладанням — справа не розв'яжеться. Треба, щоб молоді семінаристи їхали по парохіях і зустрічалися із нашою місцевою молоддю та говорили про цю важку, але вдячну місію, заохочували до неї. Треба, щоб і батьки (і дівчата) заохочували хлопців до студій богослов'я, щоб ми всі разом зуміли належно нагороджувати молодих священиків за їхню посвяту. Ми маємо прекрасний обряд, гарних людей, побожну молодь. Шукаймо розв'язки, що її нам ніхто за нас не полагодить.

Хлопці! Цікавтеся долею української Церкви, а ми — дівчата, вам допоможемо!

Надія Скоп
Сан Дієґо, Каліф.

ЩОБ НЕ СОННИМ СНИЛОСЬ

НА ПЕРЕЛОМІ

Написав проф. д-р Борис Андрієвський
(Стаття написана в 1956 році)

V.

Та дарма. Невблаганна історія і життя з його непорушними законами суспільного розвитку вже винесли свій суворий вирок. І як би довго ще не діяли автоматизми сліпого послуху в бандерівській організації, однаково настане черговий розкол, бо не можна підмінити ідеї тільки ірраціональною вірою в вождя, а фактично так воно є, створюючи тим духову порожнечу. І страшна буде реакція тих мас, що, відчувши цю порожнечу, відійдуть од усякого політичного й громадського життя. Пишучи ці рядки, я з болем думаю саме про них і вони мене примушують шукати виходу для себе і для них з цієї найтяжчої кризи, яку будь-коли переживав Український Націоналістичний Рух.

Що ж далі?

Чи це вже кінець українському націоналізмові, як ідеології, чи це кризова стадія його, що уступить місце новому піднесенню?

Чи кризу викликано факторами ідеологічного порядку, чи дефектами самої організації, що є носієм націоналістичної ідеології?

Розмір статті не дозволяє мені розглянути порушену проблему в усій глибині, обмежуючи її до констатації кількох принципових засад.

Перш за все, треба собі ясно ставити справу, що націоналізм, як жива, динамічна ідеологія, не може бути замкнена у статичну непорушність. Вона не може бути догматичною і в усякім разі не є комплексом точних приписів для кожного дня. Націоналізм як ідеологія дає лише основні засади, що їхня реалізація абсолютно мусить бути пов'язана з часом, простором і соціяльно-політичними обставинами.

Візьмемо для демонстрації одну з засад націоналізму — ексклюзивність. У цій статті я мав нагоду подати два періоди, різних своїми соціяльно-політичними обставинами. Якщо в однім із них ексклюзивність дала найбільший політичний ефект, то в другому той самий принцип викликав конфлікт з цілим українським політичним світом (не тільки з демо-лібералами), конфлікт з громадянством, конфлікт з частиною нашого народу (східняки), конфлікт з поневоленими народами (крах АБН) і конфлікт в самому націоналістичному таборі.

Але це все аж ніяк не відкидає й не дискредитує самого принципу, бо уявім собі, що в певний історичний період часу знову заломилися б наші визвольні змагання і, як то завжди буває, занепала б мораль нашого громадянства, що пішло б на службу до загарбника. В такому разі, чи націоналістична організація мала б право знову витягнути з ідеологічного арсеналу гостру зброю — ексклюзивність. Безперечно так, бо націоналістична ідеологія є з засади революційною, а революція освячує і гостру зброю. Отже, справа не в самій зброї, але в умінні нею користуватися, умінні вибрати час і місце для її вжитку, бо вояк, що не вміє вжити зброї і нездатний вибрати час і місце для стрілу, може насамперед поранити самого себе, або стрілити по побратимах.

Націоналізм, як універсальна ідеологія, не обумовлює сталої форми незмінної структури самого націоналістичного руху. Принципи організаційної структури руху найбільше випливають зі складу його членів, зокрема з інтелектуального й політичного рівня провідного активу, без якого існування націоналістичного руху є неможливе.

З цього виходить, що провідницька структура Руху аж ніяк не є сталою формою побудови його, не є обов'язковий атрибут націоналістичної ідеології, навпаки, ціла історія українського націоналістичного руху є водночас історією боротьби з провідницькою системою, що виявилась неспроможною забезпечити єдність і нормальний розвиток.

Помилково думати, що демократична структура, яка має заступити провідницьку, мусить бути обов'язково зв'язана з кволістю, ваганням і м'якотілістю. Демократія може обраного провідника наділити великим обсягом екзекутивної влади. Але вона має ту незаперечну перевагу, що розв'язання комплексу проблем падатиме не на плечі одної людини, а на вибраний провід, ухвали якого є обов'язкові для провідника. Не кліки і канцлери вождівської системи формуватимуть політичну лінію, а вибраний штаб людей, здатних відстоювати свою думку; не призначені на вподобу вождя проконсули — теренові звітуватимуть в інтенції „гори”, а найліпші вибранці низів, свідомі своєї відповідальности перед цілою Організацією; не призначені за наказом вождя конференції; а вільно вибрані Збори націоналістів становитимуть вищу законодавчу владу Організації.

Отже, націоналізм, як ідеологія, не переживає кризи. Його животворча сила піднімає українців на боротьбу за власну державу, а організований націоналізм, порівняно із стихійним, скорочує шлях до визволення.

Але кризу переживає Український Націоналістичний Рух, що в основі її лежить боротьба за нову прогресивну форму побудови самого руху; і від того, як скоро націоналісти переконаються в потребі прийняти цю форму, залежатиме, коли виконає український націоналізм свою історичну місію.

Український Націоналістичний Рух може бути тільки єдиний, без відламів і „івців”, бо історія нам показує, що розбитий націоналізм стає реґресивним фактором, що не тільки не допомагає, але вже гальмує нормальний розвиток українського громадянства. Та шлях до єдности йде тільки через глибоку кризу кожного націоналістичного відламу, а вона назріває, вона вже є.

Так само цей Рух за складом своїх членів і духовістю не може бути реґіональним, провінційним, не може репрезентувати тільки одну область України. Ставлячи універсальні, загальноукраїнські ідеї, він повинен об'єднати синів Східньої й Галицької України, синів Буковини й Срібної Землі.

Ми стоїмо на переломі. І тільки від українських націоналістів залежить, чи процес дальшої атомізації поглибиться і викине нас на політичний смітник, чи, ми, позбувшись вождизму, групового патріотизму і, стряхнувши з себе прах „івців”, об'єднаємось у могутню когорту єдиного соборного Українського Націоналістичного Руху. Од нас залежить.

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА „СОЮЗІВЦІ" В ДНЯХ ВІД 12-го до 17-го ТРАВНЯ 1980 РОКУ

(9)

П'ЯТИЙ ДЕНЬ НАРАД

(П'ятниця, 16-го травня 1980 р.)

РАННЯ СЕСІЯ
год. 10.00 рано

(Продовження)

СПРАВА МІСЦЯ ЧЕРГОВОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

Провід сесією перебрав знову заступник головного предсідника д-р М. Куропась. До слова зголосилися:

Андрій Джула запропонував, щоб уже тепер застановитися і рішити, де буде наступна Конвенція УНСоюзу, бо підготова до Конвенції вимагає дуже багато часу і праці.

На внесення **проф. І. Телюка**, якого піддержав **д-р Б. Гнатюк**, рішено, щоб дати повновласть Екзекутиві вибрати найбільш догідне місце на наступну Конвенцію.

Д-р М. Куропась попросив, щоб тепер подавати пропозиції на місце наступної Конвенції, яка відбудеться в 1982 році.

Сенатор П. Юзик повторив свою попередню пропозицію, щоб наступна Конвенція відбулася в Торонто (Канада). Це була б велика прислуга для канадських українців, коли б вперше в історії УНСоюзу Конвенція відбулася в Канаді. Кошти Конвенції були б нижчі, як в Америці, а теж напевно взяв би участь у бенкеті міністер зовнішніх справ Канади. Українська громада в Торонто є велика, нараховує понад 80,000. Преса і телевізія були б повністю заступлені. Це все, на його думку, у великій мірі причинилось би до повного успіху Конвенції.

Заступник головного предсідника д-р М. Куропась додав, що в Конвенції в Канаді могли б взяти участь теж і представники американського уряду.

Д-р Богдан Гнатюк відчитав листа, що його написала Управа Філядельфійської Округи, яким просить членів Головного Уряду схвалити, щоб наступна Конвенція УНС відбулася у Філядельфії. У листі Управа подала мотиви, чому, на їхню думку, 30-та Конвенція УНС повинна відбутися у Філядельфії, а то: УНСоюз засновано у стейті Пенсильвенія, стейт Пенсильвенія буде мати понад 100 делегатів на Конвенцію і тоді, коли Конвенція відбудеться у Філядельфії, УНС заощадить кошти дороги делегатам; дальше, ціни готелів у Філядельфії є найбільш приступні, що теж заощадить Союзові кошти, зв'язані з Конвенцією. В дальшому подали, що Філядельфійська Округа 15 разів здобула перше місце за найкращі організаційні здобутки, одержала союзовий прапор за успішну працю і має свій власний дім, а теж має досвідчених у підготові Конвенції людей.

Головний предсідник д-р Іван Флис подав до відома, що Округа Рочестеру також написала листа, в якому просить, щоб 30-та Конвенція УНС відбулася у Рочестері. Обіцяють зайнятися підготовою Конвенції, подбати про пресу і телевізію, про участь у ній високопоставлених стейтових урядовців — губернатора стейту або його заступника, а теж твердять, що ціни готелів у Рочестері є дешевші, як у великих містах.

Щоб дати Екзекутиві образ, яку місцевість на Конвенцію схвалюють члени Головного Уряду, переведено голосування з таким вислідом: за Філядельфією голосувало 3, Рочестером 8 і за Торонтом 12. **Схвалено**, що Екзекутива розгляне всі можливості цих трьох місцевостей і вирішить, де відбудеться наступна, 30-та Конвенція УНСоюзу.

Д-р Ярослав Падох підкреслив, що з огляду на великі організаційні можливості в Канаді, наступна Конвенція повинна відбутися в Торонто.

ДИСКУСІЯ НАД ДОПОВІДЯМИ ДЖЕЙМСА БАЛУ І СЛАВКА НОВИЦЬКОГО ТА СХВАЛЕННЯ ВІДПОВІДНИХ РЕЗОЛЮЦІЙ У ЦИХ СПРАВАХ

Д-р Іван Флис зреферував справу заанґажування на працю Джеймса Балу. Подав, що Дж. Балу розділив свою працю на дві частини. Перша, щоб приїхати до Головної Канцелярії УНС на 2-5 днів, проаналізувати організаційну процедуру УНСоюзу, перевести розмови з кожним членом Екзекутиви, а зокрема з головним організатором, написати після цього звіт і дати свої рекомендації. Кошт цієї частини праці виносив би 3,000 до 3,500 дол. Після цього УНС може, як уважатиме за відповідне, закінчити з ним контракт. Коли б УНСоюз прийняв його рекомендації і хотів би користуватися його порадами, тоді треба буде підписати з ним другий контракт на протяг одного року. Він працював би 40 годин на місяць — по 35.00 дол. за годину, що в сумі виносило б 16,800 дол. за рік. В тому часі він допоміг би УНСоюзові зладити пропаґандивні матеріяли, вишкільну систему для наших організаторів, систему, як добирати організаторів, як встановити систему нагляду над організаторами, та зладив би матеріяли, які допомагали б у приєднуванні членів, як теж зладив би плян фінансування організаторів. Сказав, що при цьому Дж. Балу підкреслив, що коли УНСоюз заанґажує його на один рік, він буде змушений заанґажувати його і на другий рік, бо за один рік неможливо наладнати всі організаційні справи установи. Другий рік вимагав би менше годин праці, а тим самим і винагорода була б, правдоподібно на половину менша.

Д-р Мирон Куропась поставив внесок, щоб УНСоюз заанґажував Джеймса Балу на перший ступінь його порад, а тоді, щоб дати Екзекутиві повновласть, щоб вона, на підставі його звіту, рішила, чи заанґажувати його на дальшу працю. Внесок д-ра М. Куропася піддержав проф. Т. Шмаґала. Над внеском д-ра М. Куропася вив'язалася дискусія.

Д-р Богдан Футей сказав, що плян засягати поради у спеціялістів забезпеченевої ділянки є дуже добрий. УНСоюз має теж Організаційну Комісію, яка кожного року робить різні пляни, але проблема лежить не у злому плянуванні, але в тому, що тих плянів не переводиться в життя. Дж. Балу говорив про такі речі, про які Організаційна Комісія вже багато разів говорила — суть справи не лежить у плянуванні, але в послідовній і відданій праці.

Євген Репета висловив вдоволення, що запрошено Дж. Балу — він сказав майже все те, що члени Головного Уряду знають, але доракує послухати його поради у першій частині за ціну 3,000 до 3,500 дол. При цьому підкреслив, що Екзекутива повинна прийти на друге засідання Головного Уряду з готовою пропозицією так, як у цьому році запропонувала особу на пост головного редактора. Треба перевести організаційні реформи в УНСоюзі, але треба мати готовий плян, узгіднити його з членами Головного Уряду і з таким узгідненим пляном прийти на наступну Конвенцію.

Мгр Іван Геврик дав внесок, щоб заанґажувати Дж. Балу на перший плян — він повторив внесок, який вже перед тим був вніс д-р М. Куропась.

Д-р Богдан Футей запропонував додаток до того внеску, а саме, щоб переведення в життя пропозицій, які подасть Дж. Балу, було спільним рішенням Головного Екзекутивного Комітету і Головної Контрольної Комісії. Таке спільне рішення 12-ти осіб дасть Екзекутиві сильніші підстави до прийнятого рішення.

Переведено голосування, у висліді якого було — 21 голос за прийняттям Дж. Балу на працю на перший плян, 3 здержалися. Не було нікого проти.

Головний предсідник д-р Іван Флис зреферував справу заанґажування Славка Новицького для виготовлення фільмів. С. Новицький запропонував УНСоюзові виготовити два фільми — один, 10 хвилинний пропаґандивний, який допомагав би секретарям і організаторам у приєднуванні членів — ціна цього фільму виноситиме 25,000 дол. Екзекутива вважає, що такий фільм є конечний і рішила, щоб С. Новицький вже почав над тим фільмом працювати. Цей фільм буде називатися „Забезпечення в УНСоюзі і більше" ("UNA Insurance — plus"). Другий фільм, 30 хвилинний, коштуватиме 87,500. Екзекутива не хотіла брати на себе так поважного рішення і тому прийшла з цією справою на засідання Головного Уряду. Цей другий фільм був би історією українського поселення в Америці й УНСоюзу і він теж допомагав би в приєднуванні членів.

Уляна Дячук додала, що багато легше є робити два фільми разом, а теж кошти виготовлення фільмів дуже зросли і напевно дальше зростатимуть з кожним роком. Попросила, щоб при обговоренні цієї справи взяти до уваги ці два аспекти.

На запит сен. Павла Юзика, як довго триватиме виготовлення цих фільмів, д-р Мирон Куропась відповів, що перший фільм буде готовий при кінці цього 1980 року, а другий приблизно за два роки.

Роман Куропась подав внесок, щоб виготовити обидва фільми. Внесок піддержав Андрій Джула.

Над внеском вив'язалася дискусія, в якій забирали голос:

Д-р Аскольд Лозинський сказав, що на його думку, другий фільм не піднесе престижу УНСоюзу, бо Союз цього не потребує, ані не допоможе в організаційній праці. Він, на його думку, матиме виключно громадський характер і тільки покаже історію українського поселення в Америці.

Василь Дідюк заявив, що фільм „Відгуки минулого" продукції Славка Новицького, який він побачив попереднього дня, „взяв його за душу". Він вірить, що теж і інших глядачів. Доражує, щоб зробити того роду фільм. Відносно 10-хвилинного фільму висловив сумнів, чи того роду фільм оплачується робити. На його думку, кориснійше було б заанґажувати на працю двох добрих організаторів, які напевно зробили б кориснішу роботу, як цей фільм. При цьому запитався, чому не використовується старих фільмів, які колись накручував Василь Авраменко, чи пізніше Ярослав Кулинич. Теж багато наших людей не бачили чотирьох фільмів, які випродуковано в Ошаві, Канада.

Головний предсідник додав, що продукування фільмів не перешкаджає затрудненим на працю організаторів.

Уляна Дячук вияснила, як виникла думка робити такі фільми, а теж просила застановитися, чому на організаційні збори Округ приходить мало людей — ці збори не є цікаві і нічим не притягають. Професійно виконаний фільм притягне людей і зробить свою роботу.

Д-р Богдан Гнатюк повністю піддержав Екзекутиву в її рішенні виготовити 10-хвилинний фільм. На його думку, цей фільм можна буде використати, як організаційний засіб на Союзових Днях, чи фестивалях. Відносно 30-хвилинного фільму дораджував, щоб получити професійно зладжену історію УНСоюзу і його вклад у розвиток українського громадського життя в Америці з пропаґандивною сторінкою, що, на його думку, принесло б кольосальну користь нашій громаді теж і в майбутньому. Заявив, що він повністю піддержує виготовлення обох фільмів.

Д-р Ярослав Падох подав в імені Культурної Комісії, що її члени піддержують справу виготовлення другого, 30-хвилинного фільму. Це буде ще один гарний жест УНСоюзу для української громади. Відносно першого, короткого 10-хвилинного фільму, висловив жаль, що С. Новицький не показав зібраним зразка такого фільму, який пропонує зробити УНСоюзові.

Інж. Мирослав Кальба думає, що 10-хвилинний фільм можна буде з успіхом використовувати на ширших громадських сходинах для організаційних цілей УНСоюзу. З того фільму треба буде зробити більше копій, щоб їх розіслати Округам і Відділам. Відносно другого фільму, заявив, що його теж треба виготовити.

Роман Куропась висловив думку, що УНСоюз повинен розв'язувати свої організаційні проблеми професійними методами. Округи потребують чогось нового і такі фільми зроблять корисну роботу.

Проф. Іван Телюк подав, що останньо брав участь у декількох економічних конференціях, де було стверджено, що почалася загальна економічна криза і ніхто не може передбачити, як далеко вона зайде. Дораджував, щоб застановитися, чи УНСоюз є спроможний видати таку суму грошей на виготовлення цих двох фільмів.

Уляна Дячук вияснила, що кошти виготовлення обох фільмів будуть розложені на протяг трьох років. УНСоюз мусить робити пляни на майбутнє — не можна працювати з дня на день.

о. митрат Степан Біляк порадив, щоб дати Екзекутиві повновласть виготовити ці два фільми. Як один, так і другий, можуть багато допомогти УНСоюзові в його організаційних проблемах. Ще є багато українських громад, до яких ідея УНСоюзу не дійшла. Він всеціло піддержує почин Екзекутиви.

Анна Гарас запропонувала закрити дискусію на цю тему. Пропозицію прийнято великою більшістю голосів — один голос здержався.

Переведено голосування в справі виготовлення обидвох фільмів, яке у висліді дало: 16 голосів за виготовленням фільмів, 3 голоси здержалися; нікого не було проти.

ЗВІТИ КОМІСІЙ ТА СХВАЛЕННЯ РЕЗОЛЮЦІЙ І РЕКОМЕНДАЦІЙ

Інж. Мирослав Кальба запитався, чи існує Статутова Комісія, а якщо такої нема, то треба її покликати, але заходить питання, коли її покликати і як вона повинна виглядати.

Приступлено до звітів із засідань поодиноких Комісій. Голови і секретарі цих Комісій подавали пропозиції резолюцій і рекомендацій, які, після вичерпної дискусії, схвалювано голосуванням.

ЗВІТ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ

Секретар Стипендійної Комісії **Володимир Сохан** відчитав протокол засідання цієї Комісії:

Протокол

засідання Стипендійної Комісії Українського Народного Союзу, яке відбулося в неділю, 11-го травня 1980 року на „Союзівці" в Керґонксоні, Н. Й.

Участь в нарадах взяли: д-р Іван Флис, д-р Мирон Куропась, сен. Павло Юзик, Марія Душник, Володимир Сохан, Уляна Дячук, Василь Оріховський, д-р Богдан Футей, інж. Анатолій Дорошенко, д-р Богдан Гнатюк, проф. Тарас Шмаґала і д-р Аскольд Лозинський.

Проводив нарадами цього засідання д-р Іван Флис, реферувала справи, після докладної перевірки одержаних прохань про стипендії, Уляна Дячук, а секретарював Володимир Сохан.

Разом вплинуло до Головної Канцелярії 150 прохань про стипендії, в тому 87 від студенток та 63 від студентів. За ділянками студій ці студентки і студенти поділялися ось так:

Інженерія	20
Економія	10
Медицина і дентистика	10
Компютори	8
Адміністрація підприємств	7
Політичні науки	5
Право	5
Телевізія і радіо	5
Психологія	5

Всіх фондів на розподіл стипендій було на суму 30,000 долярів.

Після докладного розгляду прохань Стипендійна Комісія УНСоюзу вирішила запропонувати Головному Урядові затвердити наступний розподіл стипендій:

Відділ	Ім'я та прізвище студента	Сума стипендії
434	Ольга Гук	$600
274	Ірина Затварницька	500
121	Марія Анна Кобіто	500
5	Іруся Коцка	500
66	Тетяна Лаба	500
452	Юрій Лібер	500
358	Мирослава Лобур	500
177	Марія Скулін	500
59	Анна Бабій	400
5 /287/	Роксана Волосенко	400
472	Ярема Юрій Дашко	400
265	Ґері Павло Кочубка	400
437	Роман Левицький	400
437	Богдана Левицька	400
27	Юрій Рубчак	400
271	Степан Стець	400
55	Мирослав Ціздин	400
83	Марія Шавалюк	400
83	Мішел Шавалюк	400
277	Надія Якимів	400
133	Роман Андерсон	300
125	Діяна Белей	300
362	Катерина Великорідько	300
8	Павло Глушко	300
153	Юрій Головінський	300
430	Галина Горацька	300
158	Олександер Добрянський	300
371	Марта Левицька	300
360	Борис Лоза	300
184	Марко Луцький	300
292	Олена Маслій	300
216	Маріянна Михайлюк	300
161	Ірена Музика	300
119	Патриція Нахім	300
276	Патриція Папінчак	300
214	Роман Я. Пиндус	300
105	Христина Ракоча	300
214	Дарія Твардовська	300
293	Оксана Федоренко	300
320	Дженіс Фенчак	300
372	Лідія Яцусь	300
163	Христина Кеба	300
88	Надія Яворська	300
214	Андрій Бакун	200
214	Юрій Бакун	200
214	Володимир Бакун	200
422	Роман Білик	200
5	Ірина Бортник	200
364	Марія Брездун	200
47	Сандра Вайтгед	200
53	Анна Воробій	200
283	Григорій Ґелембюк	200
22	Марко Гаєвський	200
68	Василь Голобець	200
147	Марта Ґелетканич	200
25	Данило Думич	200
281	Ричард Ендрас	200
240	Любомира Завадівська	200
240	Ірина Завадівська	200
240	Дарія Зварич	200
174	Юрій Роман Капітанець	200
245	Володимир Кушнірчук	200
238	Андрій Лозинський	200
131	Мирон Лущак	200
153	Марія Матиєвич	200
5	Анастазія Марко	200
432	Христина Медицька	200
216	Ольга Михайлюк	200
502	Дарсі Марцинюк	200
216	Оксана Михайлюк	200
7	Марко Мойсей	200
125	Варвара Ніньос (Пащин)	200
285	Марко Омельченко	200
353	Марта Ощудляк	200
301	Андрій Партикевич	200
474	Степан Пилат	200
385	Маруся Радзієвська	200
114	Юрій Репа	200
79	Маріян Рудник	200
79	Романа Рудник	200
214	Андрій Ситник	200
22	Мерілін Стравняк	200
22	Шерон Стравняк	200
222	Христина Сушко	200
424	Ольга Трипупенко	200
79	Тиміш Чайковський	200
457	Лідія Марія Чорна	200
43	Теодор Шатинський	200
43	Патриція Шатинська	200
109	Тимотей Шепеляк	200
25	Соня Шереґ	200
89	Григорій Шпиця	200
278	Вейн Ваславський	100
385	Юрій Вовчак	100
53	Надія Воробій	100
116	Ліда Марія Гапінчак	100
206	Дорін Гардінк	100
321	Христина Геремеш	100
316	Христина Ґалуґа	100
30	Карен Ґарднер	100
496	Ірена Марія Даниш	100
13	Марія Демчар	100
238	Андрій Діяк	100
238	Тарас Діяк	100
240	Люба Дмитрик	100
427	Катруся Долішна	100
301	Ада Ірена Донченко	100
120	Михайло Древна	100
22	Елейн Марія Думич	100
399	Нестор Дудко	100
116	Омелян Коцопей	100
158	Володимир Коваль	100
121	Олена Кервавич	100
121	Марта Кервавич	100
121	Патриція Кервавич	100
16	Михайло Коваль	100
200	Клавдія Конюх	100
466	Зенко Богдан Крутиголова	100
209	Ірена Кушнір	100
479	Дарія Марія Мир	100
361	Михайло Муць	100
153	Андрія Одежинська	100
293	Ляриса Омельченко	100
338	Ляриса Пішко	100
338	Теодор Пішко	100
200	Христя Проців	100
266	Марія Семчук	100
372	Володимир Сизоненко	100
153	Маріян Славятинський	100
487	Юрій Тисовський	100
269	Богдан Фуґа	100
269	Ірена Фуґа	100
321	Франко Фуґа	100
353	Ніля Хейлик	100
456	Реймонд Ходань	100
6	Катерина Шморгай	100
375	Роксоляна Ярема	100

Разом розподіл стипендій пропонований на такі суми:

1 по $600	$600
7 по 500	3,500
12 по 400	4,800
23 по 300	6,900
49 по 200	9,800
45 по 100	4,500
137 стипендій на суму	**$30,100**

Стипендії випускникам українських середніх шкіл: св. Василія в Стемфорді, Непорочного Зачаття в Детройті та св. Юрія в Ню Йорку (по $500 на школу) — разом на суму $1,500 і стипендія студентові Українського Вільного Університету на суму $350.

Разом запропоновано стипендій на суму $31,950.

Стипендійна Комісія пропонує надати почесні грамоти за успіхи в навчанні та активність в українській громаді наступним студентам:

Маркові Варениці, членові В. 444
Рональдові Галущакові, членові В. 22
Павлові Дидзі, членові В. 285.

Після декількох вияснень на запити членів Головного Уряду запропонований розподіл стипендій затверджено одноголосно.

РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ МОЛОДІ
(Звітував д-р Аскольд Лозинський)

Тому що Український Народний Союз приділює велику увагу майбутньому розвиткові української спільноти у діяспорі та тим самим добачає конечність виховання молоді цієї спільноти в національному дусі та в свідомості свого суспільно-громадського, культурного та релігійного обов'язку, та

Тому що УНСоюз є свідомий, що так само і майбутність нашої організації є залежна у великій мірі від розвитку молодого покоління, що находиться в Америці і Канаді, Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Продовжувати моральну і матеріяльну підтримку всім українським молодечим і студентським організаціям, школам українознавства та цілоденним українським школам й академіям, які жертвенно віддають чимало зусилля у вихованні української молоді.

2. Допомагати матеріяльно молодечим організаціям у проведенні літніх таборів, вишколів чи курсів та, в міру можливости, відвідати бодай декілька більших таборів на терені ЗСА і Канади, щоб виявити наше зацікавлення їхніми справами та потребами.

3. Активно включитися у запляновану молодечими організаціями літню олімпіяду, що відбудеться в Торонті цього року у противагу олімпіяді в Москві, та приділити з наших фондів нагороди у формі чаш та медалів для першунів цих олімпійських ігрищ в імені Українського Народного Союзу.

4. Затруднити молодих організаторів на „Союзівці" та допомогти їм у переведенні активної кампанії приєднування нових молодих членів впродовж цього ж літнього сезону на нашій оселі.

5. Виготовити і проголосити в „Українському Тижневику" заклик до української молоді і студентства ставати організаторами УНСоюзу впродовж вакаційного сезону.

6. Уможливити молодечим мистецьким одиницям (групам, ансамблям) ЗСА і Канади брати участь у мистецьких виступах на „Союзівці".

Для переведення в життя представлених вище резолюцій, крім тих, що зазублюються з організаційними справами, пропонуємо приділити бюджет у сумі 6,000.00 дол.

Богдан Футей
Тарас Шмагала
Анатолій Дорошенко
Аскольд Лозинський
Роман Куропась
Текля Мороз
Василь Дідюк

РЕКОМЕНДАЦІЇ СПОРТОВОЇ КОМІСІЇ
(Звітував Михайло Сорока за неприсутнього інж. Анатолія Дорошенка)

1. Признати бюджет для Спортової Комісії на 1980 рік у висоті 8,000 дол.

2. З нагоди 25-літнього ювілею тенісових змагань на „Союзівці" ми вітаємо всіх учасників цих турнірів, а зокрема пані Марію Душник, та заразом дякуємо всім організаторам цих змагань за їхню працю та ентузіязм для добра українського спорту.

3. Продовжувати влаштовувати спортові імпрези на „Союзівці", як тенісові та плавацькі, і далі нагороджувати найкращих змагунів трофеями УНСоюзу.

4. Допомагати фінансово у влаштовуванні різних турнірів — кругліх, гольфа, копаного м'яча, бейзболу, кошівки та інших родів спорту, організованих членами та Відділами УНСоюзу.

5. Співпрацювати і допомагати спортовим товариствам і молодечим організаціям, які мають спортові дружини, змагунами яких є члени УНСоюзу.

6. Спортова Комісія УНСоюзу піддержує акцію президента Картера у бойкоті Олімпійських Ігрищ, які мали б відбутися цього року в Москві.

7. Пропонуємо, щоби Спортова Комісія була посередником між спортовими організаціями та Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу.

Анатолій Дорошенко
Андрій Джула
Гелен Олек
Марія Душник
Михайло Сорока
Іван Іванчук
Роман Куропась
Текля Мороз

РЕЗОЛЮЦІЇ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ЖІНОЧИХ СПРАВ
(Звітувала Марія Душник)

Тому що важливою і корисною для УНСоюзу є піддержка посиленої участи молоді ґенерації в українському громадському житті, а зокрема в союзовому житті, пропонуємо наступні резолюції та рекомендації:

Резолюції

1. Спонзорувати на кошт УНСоюзу побут двох незаможних членів УНСоюзу у віці 7 до 11 років на дитячому таборі УНСоюзу на „Союзівці".

2. Спонзорувати на кошт УНСоюзу виступи на місцевих радієвих станціях талановитих дітей.

Рекомендації

1. Закликаємо членки УНСоюзу в час цієї Декади Жінки брати активну участь в діяльності Відділів УНСоюзу та його Окружних Комітетів, так у зборах, як теж у праці, та приймати пости урядовців по Відділах та Окружних Комітетах.

2. Закликаємо членки УНСоюзу старатися відогравати важливішу ролю в місцевому громадському житті.

3. Закликаємо членки УНСоюзу вписувати в члени УНСоюзу своїх дітей, внуків та інших членів їхніх родин.

4. Закликаємо членів Відділів та Окружних Комітетів УНСоюзу щиро вітати у своїх громадах нових українських імігрантів та їм у потребі допомагати.

Марія Душник - голова
Анна Гарас
Текля Мороз
Гелен Олек - заступниці голови
Марія Чучман - секретар
Уляна Дячук
Анна Чопик
Ґеновефа Жеребняк - члени

РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ КАНАДСЬКИХ СПРАВ
(Звітувала Текля Мороз)

Комісія Канадських Справ у складі: сен. Павло Юзик, мгр Іван Геврик, Василь Дідюк, Текля Мороз, Богдан Зорич, Марія Чучман, д-р Іван Флис і мгр Уляна Дячук, спільно узгіднила, що для покращання організаційної праці в Канаді потрібний Канаді бюджет і тому вона ставить як резолюцію наступні бюджетові позиції:

1. Винагорода двох обл. організаторів	$30,000
2. Винагорода відділових організаторів	10,000
3. Винагорода окружних організаторів	1,500
4. Оголошення та друки	6,000
5. Секретарська винагорода	45,000
6. Винагорода предсідникам і касирам відділів	500
7. Кошти подорожей обл. організаторів	5,000
8. Обласні та окружні засідання	2,000
9. Кошти репрезентації	5,000
10. Видання книжки „УНСоюз в Канаді"	5,000
Разом	$110,000

Комісія Канадських Справ ставить як рекомендацію побажання, щоб чергова 30-та Конвенція УНСоюзу відбулась у Торонті в Канаді.

сен. Павло Юзик
Іван Геврик
Василь Дідюк
Текля Мороз
Богдан Зорич
Марія Чучман

РЕЗОЛЮЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ
(Звітував Богдан Зорич)

1. Приєднати в 1980 році 4,000 нових членів із загальною сумою забезпечення 12,000,000 дол.

2. Підшукати та прийняти на працю окружних організаторів.

3. Підвищити секретарську винагороду за збірку вкладок із 9½% на 10% від суми зібраних вкладок.

4. Підвищити організаційну винагороду за приєднування нових членів із $13.00 на $14.00 від кожної тисячі життьового забезпечення, за вийнятком забезпечення кляси ДП-65, за одну тисячу якого винагорода становить $10.00.

5. Виплачувати Окружним Комітетам по $2.00 за кожного нового члена, коли дані Округи виконають на 100% визначені їм квоти, та по $1.00 за кожного нового члена, коли Округи не виконали на 100% визначені їм квоти нових членів. До виконаної квоти числити всі аплікації нових членів даних Округ, а суми винагород Округам начисляти тільки від аплікацій нових членів на грамоти життьового забезпечення, не включаючи до них льотерійних грамот та грамот акцидентового забезпечення.

6. Відновити влаштовування вишкільних курсів для секретарів та організаторів:

а) нижчих курсів для початкуючих секретарів та організаторів на „Союзівці" і по Округах у міру потреби та можливости,

б) вищі курси, щорічні на „Союзівці" в часі літа та в Головній Канцелярії зимою, для заавансованих секретарів та організаторів, що їх добиратиме головний організатор в обмеженому числі.

Учасникам курсів були б повернені кошти доїзду та запевнений безплатний побут на курсах, тобто помешкання та харчі.

7. Подбати про потрібні вишкільні матеріяли для загального вишколу організаторів і секретарів, а зокрема для учасників курсів, чи то оригінальні, чи передруковані з видань УНСоюзу, в тому і з „Трибуни УНСоюзу".

8. Продовжувати призначування нагород градуантам (випускникам) шкіл та курсів українознавства в числі та в сумах устійнених Головним Екзекутивним Комітетом.

9. Признати головному організаторові право в міру потреби скликати засідання Організаційної Комісії, за які повертати членам Організаційної Комісії кошти доїзду та перебування в місці засідання.

10. Для реалізації поданих резолюцій призначити для Організаційної Комісії в бюджеті суму $12,000.

Іван Одежинський - голова
Богдан Зорич - секретар
Василь Оріховський
Анна Гарас
Ярослав Падох
Василь Дідюк
Михайло Сорока
Богдан Футей
Іван Геврик
Микола Хоманчук

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ СЕНЬЙОРІВ УНСОЮЗУ
(Звітував д-р Ярослав Падох)

Головний Уряд УНСоюзу на пропозицію Комісії для Справ Сеньйорів УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові наступне:

1. Приступити негайно до реалізації побудови дому для сеньйорів УНСоюзу на „Союзівці", при чому передбачує такі можливі пляни реалізації будови:

а) Шляхом негайного, повторного внесення подання до „Гавзінґ енд Урбан Девелопмент" про призначення фондів на будову дому, або

б) Шляхом негайного підшукання федерального низькопроцентового морґеджу (гіпотечної позички) на будову дому, або

в) Шляхом побудови дому на ґрунті УНСоюзу при активній добровільній допомозі кандидатів на замешкання в побудованому домі, або і то передовсім, якщо скоро не виявляться надійними сподівання під а) і б)

г) Шляхом побудови дому на ґрунті УНСоюзу побіч церкви на базі кондоміньюм, при чому УНСоюз негайно подбав би про підготову площі під будову і своїм коштом виготовив би пляни і поладнав би всі законні вимоги й формальності та розписав би конкурс на зголошення кандидатів на купно одиниць-мешкань у побудованому домі на основі кондоміньяльної власности. УНСоюз мав би за свій ґрунт і видатки застереження частину мешкань кондоміньюм і контрактом ґарантоване право викупу кондоміньяльних мешкань на випадок бажання їх власників продати свої мешкання, або їх смерти без найближчої родини.

2. Подбати про опіку над самітними сеньйорами УНСоюзу шляхом їх реєстрації й запевнення постійної з ними комунікації та потрібної допомоги. До цього завдання слід закликати всі Відділи та Округи УНСоюзу. Якщо б виявилося потрібним, заанґажувати для цього завдання окремого службовика, його кошт слід вставити до бюджету.

3. Подбати про тривале збереження пам'яті вимково заслужених для УНСоюзу членів і керівників УНСоюзу, які відійшли у вічність, шляхом відповідних публікацій тощо. Складення пляну для виконання цього слід доручити можливо скоро Культурній Комісії УНСоюзу.

4. Взяти до уваги і виконати рекомендації число 2, 3, 4, 5 і 6, схвалені Головним Урядом УНСоюзу на минулорічних нарадах.

Степан Куропась - голова
Ярослав Падох - секретар
Роман Слободян
Марія Чучман
Володимир Дідик
Іван В. Іванчук
Йосип Лисогір
Ґеновефа Жеребняк
Анна Чопик
Богдан Зорич
Володимир Запаранюк
Антін Драган - редактор емерит

РЕЗОЛЮЦІЯ КУЛЬТУРНОЇ КОМІСІЇ
(Звітував ред. Антін Драган)

Тому, що Культурна Комісія УНС, наслідниця колишньої Просвітньої Комісії, завжди відігравала величезну ролю в братських, культурно-освітніх і видавничих активностях УНСоюзу, і

Тому, що ці активності й сьогодні є дуже на потребу нашого членства і нашої громади, як і нашого українського народу, у відповідному достосуванні до нових обставин і потреб та можливостей, Головний Уряд УНСоюзу, мавши на увазі практичні потреби і можливості у виконуванні тих завдань, постановляє і рішає:

1. Зреорганізувати Культурну Комісію, оформлену на минулорічних нарадах, встановляючи такий її склад:

-Чотири затруднені в Головній Канцелярії УНС головні екзекутивні урядовці;

-Головні контролери д-р Богдан Гнатюк, проф. Іван Телюк та мгр Іван Геврик;

-Головний редактор „Свободи" та завідуючий редактор „Українського Тижневика" і редактор „Веселки";

-Почесний член Головного Уряду проф. д-р Ярослав Падох і редактор-емерит Антін Драган;

-У випадках вирішування важливіших справ ширшого наукового значення, Культурна Комісія може і повинна просити ради і поради у проводі НТШ, УВАН та інших наших наукових установ, запрошуючи їх представників на свої засідання.

Головний Уряд УНС, базуючись на довголітньому досвіді в минулому, встановляє такі головні цілі і завдання для Культурної Комісії УНС:

1. Плянування всієї братської, видавничої, культурної і виховної та споріднених активностей УНСоюзу та практична допомога у їх веденні;

2. Плянування і допомога у практичному здійснюванні участи УНСоюзу у таких активностях інших установ і організацій;

3. Культурна Комісія є дорадчим тілом Головного Екзекутивного Комітету у справах, що належать до її компетенцій, і до її обов'язків належатиме також проєктування діяльности запланованої вже Головним Екзекутивним Комітетом Культурної Фундації УНС, як ця Фундація вже буде остаточно схвалена і створена.

Іван Флис
Володимир Сохан
Уляна Дячук
Василь Оріховський
Богдан Гнатюк
Іван Телюк
Іван Геврик
Ярослав Падох
Антін Драган

РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ПРЕСИ І ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ
(Звітував ред. Антін Драган)

Головний Уряд УНСоюзу, мавши на увазі преважливу ролю, завдання і значення періодичних і книжкових та принагідних публікацій УНСоюзу для нього, його членства і всієї громади, як і для українського народу, доручає Головному Екзекутивному Комітетові подбати про постійне і повне респектування загальних та практичне і остаточне здійснення специфічних резолюцій Головного Уряду УНС, схвалених на минулорічних нарадах у травні 1979 року, у цьому зокрема резолюцій із деякими додатками і доповненнями:

1. Головний Уряд УНСоюзу зобов'язує Головний Екзекутивний Комітет подбати про те, щоб щоденник „Свобода", із наладнаним складом редакції та повною модернізацією технічного устаткування, в редакційному і технічному відношеннях був на належному рівні та відповідав кожночасним своїм завданням. Головний Уряд зокрема зобов'язує виконати схвалені вже раніше постанови щодо побільшення об'єму „Свободи" та відновлення періодичних публікацій, сторінок молоді, літературно-мистецьких додатків та інших спеціяльних і принагідних сторінок і рубрик.

Мавши на увазі змінену структуру нашої громади, зокрема ту обставину, що частина наших дорослих членів і нашої громади вже не володіє достаточно українською мовою, як і мавши на увазі необхідність доводити до відома наших англомовних американських і канадських співгромадян інформації про важливіші події в українському житті в ЗСА і в Канаді та у вільному світі, як і в поневоленій Україні, Головний Уряд доручає завершити поширення формального характеру англомовного „Українського Тижневика", як спеціяльної публікації для молоді, на загально-національний англомовний орган УНСоюзу, із окремою увагою та спеціяльними сторінками, чи вкладками, призначеними для української молоді.

2. Продовжувати публікацію вартісного дитячого місячника „Веселка" українською мовою і відновити окреме чвертьрічне видання цього журналу англійською мовою, із вибраними матеріялами з українського видання в англійському перекладі.

3. Дбати про своєчасну публікацію щорічних альманахів УНСоюзу, із поступовим достосуванням їх змісту до подібних кращих американських і канадських публікацій.

4. Перевірити потреби і можливості інших періодичних публікацій УНСоюзу, відповідно до вимог часу й обставин.

5. Подбати, щоби всі періодичні публікації УНСоюзу віддавали окрему увагу матеріялам УНСоюзу і про УНСоюз. Усі союзові матеріяли загального громадсько-національного значення повинні мати першенство в публікаціях УНСоюзу на їх загальних сторінках, а всі спеціяльні матеріяли, призначені головно для членства УНСоюзу, повинні бути комасовані на окремих сторінках чи рубриках „Трибуни УНСоюзу", яка повинна появлятися в щоденнику і тижневику відповідно до потреб, але не менше, як один раз у місяць.

6. Усі публікації УНСоюзу повинні на своїх сторінках віддзеркалювати факт, що УНСоюз є організацією українців Америки і Канади та віддавати належну увагу подіям і потребам у житті українців у цих двох країнах, друкуючи в потребі окремі сторінки, чи рубрики, про і для українців у Канаді. Це зокрема відноситься до „Трибуни УНСоюзу" та до сторінок молоді.

7. Мавши на увазі необхідність відповідної координації та постійного нагляду над щоденною працею Видавничого Відділу, що включає редакцію, адміністрацію і друкарню, Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові розглянути потребу створення окремого посту директора-координатора для справного функціонування цього Відділу.

8. Мавши на увазі те, що теперішня мінімальна передплата на „Свободу" від членів УНСоюзу сьогодні вже не покриває навіть малої частини її коштів, Головний Уряд УНСоюзу, схвалюючи здійснюване вже Головним Екзекутивним Комітетом повернення до попередньої системи видавання „Українського Тижневика" та встановлення відповідної висоти передплати за нього, доручає Головному Екзекутивному Комітетові відновити практиковані давніше акції збірки добровільної доплати до передплати „Свободи".

9. Головний Уряд УНС доручає Головному Екзекутивному Комітетові інформувати всіх членів Головного Уряду про вирішені ним нові книжкові публікації та, після їх появи друком, пересилати всім головним урядовцям оказійні примірники.

10. Головний Уряд УНС рекомендує редакціям публікацій УНСоюзу включитися і піддержати ведену Спілками Українських Журналістів Америки і Канади акцію оборони і ратунку переслідуваного окупаційною комуно-московською владою видатного українського журналіста Вячеслава Чорновола.

Іван Флис
сен. Павло Юзик
Марія Душник
Гелен Олек
Василь Дідюк
Степан Куропась
Анна Чопик
Антін Драган

ПРИВІТАННЯ
(Відчитав д-р Аскольд Лозинський)

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу поновно шле свій братерський привіт поневоленому, але нескореному українському народові, який продовжує героїчну боротьбу за свою національну самобутність проти найжорстокішого в історії народовбивчого окупанта і навіть в найтрудніших обставинах цієї боротьби творить непроминаючі вартості в поодиноких ділянках життя, збагачуючи ними вселюдську скарбницю багатобічного дорібку.

Головний Уряд та все членство УНСоюзу зокрема з подивом і в пошані клонить свої голови перед численними жертвами, що їх складає в цій боротьбі український народ; перед замученими чи запроторениими до в'язниць, концтаборів і психіятричних закладів.

Головний Уряд УНСоюзу рівночасно закликає все своє членство продовжувати і пожвавлювати свою участь в усіх акціях, скерованих на допомогу українському народові в його змаганнях та в обороні жертв цієї боротьби.

Головний Уряд УНСоюзу зокрема закликає все своє членство активно включатися в кожну акцію для звільнення Юрія Шухевича, згадуючи в пошані світлу пам'ять його батька сл. п. ґен. хор. Тараса Чупринки - Романа Шухевича, головного командира Української Повстанської Армії у 30-ту річницю його героїчної смерти.

2. Головний Уряд УНСоюзу висловлює вдячність і повну підтримку урядам і народам своїх країн, ЗСА і Канади, за всі їхні політичні акції, скеровані на оборону людських і національних прав усіх народів світу, зокрема нескореного українського народу та апелює до наших урядів продовжувати ці акції особливо на другій конференції для перегляду виконання Гельсінкського Договору, що відбудеться цього ж року в Мадриді.

3. Головний Уряд УНСоюзу вітає в пошані Ієрархію наших Церков і Проводи наших церковних Об'єднань, вітає Проводи і членів наших крайових централь — Українського Конґресового Комітету Америки і Комітету Українців Канади, зокрема з нагоди їхніх цьогорічних конґресів, та нашу світову надбудову — Світовий Конґрес Вільних Українців; вітає Проводи і членів наших крайових харитативних, наукових жіночих, молодечих, економічних і всіх інших Установ та закликає все своє членство активно включатися в усі їхні акції, ведені для добра наших поселень у Вільному Світі та на допомогу українському народові в його змаганнях.

4. Головний Уряд вітає всіх тих, що ще донедавна були жертвами жорстокого комуно-московського окупантського режиму на Рідній Землі і сьогодні є між нами, та висловлює надію, що вони, краще пізнавши наше життя і нашу працю, включаться всеціло в наші ряди та разом з нами змагатимуть до спільної мети — найповнішої допомоги нашому народові в його змаганнях до волі і незалежности.

Резолюційна Комісія:
сен. Павло Юзик
Богдан Гнатюк
Іван Телюк
о. митрат Степан Біляк
Аскольд Лозинський
Антін Драган

РЕЗОЛЮЦІЯ
В СПРАВІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ВИНАГОРОДИ
(Резолюцію запропонувала **Текля Мороз**)

Організаторам, які приєднують кожного року по 25 нових членів, включно з акцидентовими і льотерійними грамотами, признати безплатний однотижневий побут на „Союзівці" за 40 нових членів з грамотами життьового забезпечення, приєднаними за 2 роки, або за 60 нових членів з грамотами життьового забезпечення, приєднаними за 4 роки.

Ця резолюція входить в життя з днем 1-го січня 1980 року.

БЮДЖЕТ НА 1980 РІК

(Звітувала **Уляна Дячук**)

ПРИБУТКИ

1. Членські вкладки	$3,035,000
2. Відсотки від інвестицій	2,618,000
3. Різні	42,000
4. Прибутки „Свободи"	825,500
5. Прибутки „Союзівки"	500,000
6. Чинш від реальности	20,000
Разом - прибутки за 1980 рік	$7,040,500

ВИДАТКИ

1. Виплати грамот	$2,030,000
2. Дивіденда	535,000
3. Платні головних урядовців і працівників	475,750
4. Забезпечення і пенсійний фонд	147,000
5. Канцелярійні видатки	106,500
6. Організаційні видатки	526,000
7. Кошти контролі і нарад Головн. Уряду	39,000
8. Виготовлення двох фільмів	55,000
9. Кошти репрезентації	30,000
10. Доплата до видавництва „Свобода"	465,000
11. Виплати „Свободи"	824,000
12. Виплати „Союзівки"	500,000
13. Виплати на реальностях	20,000
14. Кошти плянування Дому Сеньйорів	15,000
15. Різні	129,000
16. Комісії	48,750
17. Допомоги і дотації	67,500
18. Інвестиційні видатки	80,000
19. Резерва на чергову Конвенцію	80,000
Разом - видатки	$6,173,500
Сподівана надвишка	867,000
Разом	$7,040,500

РЕКОМЕНДАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

1. Зреформувати дивідендову схему в користь членів, які є забезпечені довше, чим 10 років. Цю зміну започатковано 1979 року, але не пощастило тоді закінчити.

2. Надальше вимінювати бонди, продаючи маловідсоткові і купуючи вищевідсоткові.

3. Уділяти гіпотечні позички на змінній відсотковій стопі в цей сам спосіб, як дозволено уділяти в квітні ц. р. федеральним щадницям.

Уляна Дячук
Іван Телюк
Богдан Гнатюк
Тарас Шмаґала
Іван Геврик
Роман Куропась
Йосип Лисогір
Ґеновефа Жеребняк
Євген Репета
Микола Хоманчук
Мирослав Кальба

Пропозицію дотацій з братських фондів на церковні, культурні, наукові та виховні цілі зреферувала від імени Фінансової Комісії **Уляна Дячук**. Розподіл дотацій на загальну суму 27,500 дол. апробовано більшістю голосів.

Проф. Іван Телюк подав пропозицію від імени Фінансової Комісії признати наступні підвищені платні членам Головного Екзекутивного Комітету, затрудненим у Головній Канцелярії: головному предсідникові, головному секретареві та головному касирові підвищити платні до суми 28,500 дол. річно, а головному організаторові до суми 25,500 дол. річно; головному предсідникові збільшити суму призначену на репрезентаційні видатки до 1,500 дол. річно.

Мгр Іван Геврик піддержав цей внесок, після чого пропоновані підвишки затверджено голосуванням 15 за та з двома здержаними голосами. Працюючі члени Екзекутиви не брали участи в голосуванні над цим внеском.

Уляна Дячук поставила внесок, щоб затвердити запропонований від імени Фінансової Комісії бюджет на 1980 рік. Цей внесок на прийняття бюджету піддержали **проф. Іван Телюк** і **Роман Куропась**.

Текля Мороз підкреслила потребу змінити схему дивіденд. При цьому порушено справу окремого бюджету для Канади.

Уляна Дячук ствердила, що бюджет для Канади є включений в загальний бюджет УНСоюзу.

Д-р Ярослав Падох висунув пропозицію, щоб до бюджету внести суму 25,000 дол. на кошти побудови дому для старших. Після короткої дискусії вирішено внести до бюджету суму 15,000 дол. на кошти виготовлення плянів дому для старших.

Переведено голосування над прийняттям бюджету - бюджет прийнято одноголосно.

РІЗНІ СПРАВИ

Уляна Дячук запропонувала змінити назву „Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу" на „Корпорація Дому УНСоюзу". Всі погодилися на зміну назви, яка буде тепер звучати: „Корпорація Дому Українського Народного Союзу".

Володимир Сохан зреферував листа, якого написав мґр Володимир Сенежак. У згаданому листі мґр Сенежак пригадав, що остання Конвенція УНС схвалила резолюцію, що члени УНСоюзу, які не читають по українськи, а лише по англійськи, повинні обов'язково передплачувати „Український Тижневик". Згаданої резолюції досі не переведено в життя і тому він просить членів Головного Уряду винести в цій справі відповідне рішення.

На пропозицію **Василя Дідюка**, яку піддержав **інж. Мирослав Кальба**, рішено, щоб повищу справу передати Статутовій Комісії, яка запропонувала б відповідну резолюцію для схвалення делеґатами наступної Конвенції. Цю пропозицію прийнято одноголосно.

Інж. Мирослав Кальба запропонував, щов кожний департмент Головної Канцелярії УНСоюзу контролювали два члени Контрольної Комісії раз у рік.

Мгр Іван Геврик вияснив, що кожний контролер є познайомлений з працею всіх департаментів, але кожний з них відповідає за поодинокі відділи.

Проф. Іван Телюк додав до вияснення свого передбесідника, що кожний контролер переглядає цю ділянку праці, на якій найкраще розуміється, але всі члени Контрольної Комісії відповідають спільно за перевірку діяльности цілого УНСоюзу. Вони, після переведення контролі, дискутують з Екзекутивою справи всіх департаментів, а звіт Контрольної Комісії підписують всі її члени.

Володимир Сохан сказав, що члени Контрольної Комісії інтересуються працею різних департаментів Головної Канцелярії і коли хочуть вияснення на їхні питання, зразу їх дістають.

Д-р Аскольд Лозинський запропонував, щоб контролери мінялися і кожного року переводили контролю іншого департаменту.

З пропозицією д-ра Лозинського не погоджувався головний предсідник **д-р Іван Флис**, мотивуючи це тим, що поодинокі державні контролери перевіряють завжди ті самі установи і ті самі їхні департаменти. Тоді вони стають специялістами даних ділянок.

Рішено пропозицію д-ра Лозинського прийняти як рекомендацію до розглянення і застанови.

Гелен Олек запропонувала, щоб повідомлення у справі Річних Нарад висилати 90 днів перед реченцем нарад. Цей протяг часу дасть змогу членам Головного Уряду приготовити і своєчасно вислати їхні звіти до Головної Канцелярії.

Іван Іванчук порадив, щоб у бібліотеці „Союзівки" повісити портрети союзових діячів таких, як Дмитро Галичин, Степан Шумейко, Лука Мишуґа й інших.

Головний предсідник пообіцяв, що Екзекутива розгляне цю справу.

Проф. Іван Телюк дав пропозицію резолюції, щоб до програми наступних нарад Головного Уряду вставити, як окрему точку, „Аналіза спроби покращання праці УНСоюзу в минулому році".

Роман Куропась запропонував, щоб висилати секретарям квартально, разом із рахунками, інформаційний лист, який інформував би про забезпеченевий рух, а теж подавав би важливіші події з життя і праці УНСоюзу.

Д-р Ярослав Падох запитався, чи головні урядовці вважають, що гострі звіти і гостра критика повинні бути подані у протоколі. Статут каже, що секретар має подавати те, що є корисне для УНСоюзу, але з другого боку, він напевно не схоче без згоди членів Головного Уряду скорочувати їхні звіти, чи виступи в дискусії.

Володимир Сохан підкреслив, що треба брати до уваги два протоколи — один, який точно віддзеркалить наради Головного Уряду, і другий, який буде опублікований на сторінках „Свободи". З цього останнього повинні б бути виключені всі гострі завваги, які були у звітах, як теж і гостра полеміка. Але на такі пропуски у звітах, він, як секретар, повинен би мати згоду звітодавців. Тому він попросив звітодавців, щоб вони подали йому, чи і що можна пропустити в публікації їхніх звітів. Тоді, в слід за цими скороченнями звітів можна б теж скоротити до мінімум дискусію в приготованому до публікації прокотолі.

Ред. Антін Драган порадив, щоб такі зміни робив головний секретар у порозумінні і за згодою даних головних урядовців.

Цю пропозицію прийняли однозгідно члени Головного Уряду.

Михайло Сорока висловив побажання, щоб головні урядовці, які приїжджають на річні наради, повністю брали в них участь, а не залишали їх скоріше, або були неприсутні на деяких сесіях. Опісля він подав внесок на закриття нарад. Внесок піддержали **Андрій Джула, Текля Мороз** і **Анна Гарас.**

Головний предсідник д-р Іван Флис, закриваючи наради, подякував усім за терпеливість і вирозуміння, а теж братську настанову один до одного і за конструктивну критику, що вказує, що УНСоюз є живою установою. Признав, що були помилки у праці Екзекутиви, але помилок не робить тільки той, хто нічого не робить. Екзекутива старалася, щоб уся праця йшла на добро УНСоюзу. Ці наради, на його думку, повинні ввійти в історію УНСоюзу, як одні з найбільш конструктивних нарад. Зложив усім, в імені Екзекутиви, подяку за те, що наради закінчилися в приязній, братській атмосфері. На цьому головний предсідник закрив наради і попросив о. митрата Степана Біляка провести молитву.

Після молитви присутні відспівали гимн „Ще не вмерла Україна".

У п'ятницю, 16-го травня 1980 року о год. 5.30 по полудні закінчено річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу.

Володимир Сохан
головний секретар

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

Головний предсідник
JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
MYRON B. KUROPAS
107 Ilchamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади
Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc
Ottawa, Ontario
Canada K1H 7B6

Заст. головного предсідника
MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний організатор
WASYL ORICHOWSKY
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

BOHDAN FUTEY
8619 Whippoorwill Lane
Parma, Ohio 44130

JOHN TELUK
105 McKinley Avenue
New Haven, Conn. 06515

Very Rev. STEPHEN BILAK
6729 North 5th Street
Philadelphia, Pa. 19126

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ANATOLY DOROSHENKO
1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ASKOLD LOZYNSKYJ
69 E. 7th St.
New York, N. Y. 10003

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

HELEN OLEK
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

WASYL DIDIUK
142A Grenadier Road
Toronto, Ontario
Canada M6R 1R6

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

MYROSLAW KALBA
11454 West 17th Place
Lakewood, Co. 80215

MYKOLA CHOMANCZUK
31-37 36th Street
Astoria, N.Y. 11106

ROMAN KUROPAS
24619 Hill
Warren, Mich. 48901 12

MYCHAJLO SOROKA
209 E. Palatine Road
Palatine, Ill. 60067

EUGENE REPETA
29180 Ohmer
Warren, Mich. 48092

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

ROMAN SLOBODIAN
4 Forrest Road
Randolph Township
Dover, N.J. 07801

MARIA CHUCHMAN
17 Austin Crescent
Toronto, Ontario
Canada

WALTER DIDYK
6711 Ruthland Avenue
Detroit, Mich. 48228

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JOHN W. EVANCHUK
9312 Shermer Road
Morton Grove, Ill. 60053

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

JOSEPH LESAWYER
2643 Deer Path
Scotch Plains, N.J. 07076

GENEVIEVE ZEREBNIAK
1449 Redwood Avenue
Akron, Ohio 44301

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, NM 87544

BOHDAN ZORYCH
18 Leland Avenue
Toronto, Ontario
Canada M8Z 2X5

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

РЕДАКТОР-ЕМЕРИТ:

ANTHONY DRAGAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

СТВЕРДЖЕННЯ
ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головна Контрольна Комісія УНСоюзу під час піврічної контролі, проведеної в днях від 14-го до 19-го вересня 1980 року, провірила, згідно з рішенням Головного Уряду, протокол 29-ої Конвенції УНСоюзу та звукозапис на магнітній стрічці з нарад цієї Конвенції відносно номінації і вибору п. Йосипа Лисогора на почесний пост та ствердила наступне:

На магнітній стрічці і так само в протоколі пропозиція номінації п. Йосипа Лисогора, що її відчитав голова Головної Контрольної Комісії мгр Іван Геврик, звучала дослівно так:

„Вельмишановний і Дорогий Пане Предсіднику!

За Вашу довголітню працю для УНСоюзу, за Ваш труд на пості Предсідника, за Вашу велику заслугу будови нашого хмаросягу, за репрезентацію УНС у Конґресовому Комітеті і в Світовому Конґресі Вільних Українців, я пропоную від імені Контрольної Комісії Світлій Конвенції іменувати Вас почесним членом УНСоюзу, як живучого Президента УНСоюзу.

Ми віримо, що, відходячи на заслужену емеритуру, Ви по своїй змозі дальше будете працювати для УНСоюзу.

Для Вас і Вашої Достойної Дружини, пані Лисогір, бажаємо многих і щасливих літ!"

Після одноголосного затвердження цієї номінації через аклямацію п. Йосип Лисоґір, приймаючи номінацію на цей почесний пост, заявив:

„Почесного члена я приймаю і дякую Вам дуже й, як буде можливо робити щось для добра Українського Народного Союзу, то, будьте певні, я буду робити."

Ця заява п. Йосипа Лисогора записана так само на магнітній стрічці та в протоколі 29-ої Конвенції УНСоюзу.

Головна Контрольна Комісія УНСоюзу
Богдан Футей - голова
Іван Геврик - заступник голови
Іван Телюк - секретар
о. митрат Степан Біляк
Богдан Гнатюк

Соняшна Флорида

Від 1970 року до 1980 року лише в середню частину Флориди, що її ще називають метрополією Орландо, переселилося 190 тисяч американців, половину з яких становлять емерити й передбачають, що в 1984 році ця метрополія зросте з теперішніх 640-тисяч мешканців до одного мільйона. Тому тут так гарячково все розбудовується: шляхи, ресторани, готелі й мотелі, куди не глянь — скрізь будівництво.

У туристичному світі Орландо стоїть на першому місті, бо якраз у цій метрополії зосереджено найбільше різних видовищ, що їх розбудовано за останніми досягненнями техніки й американських достатків, а найголовніше, що відсутність зими робить їх доступними круглий рік. Зупинимося на середній частині Флориди, зокрема на головному метрополітальному місті Орландо, що має 100 тисяч мешканців. 12 миль на північний захід від Орландо, поблизу містечка Апопки, знаходиться Українське Село, в якому ми живемо. Назва містечка — Апопка — індіянського походження й означає картопля. Апопка має вісім тисяч населення. Стейт Флорида, що займає увесь флоридський півострів площею в 57 тисяч квадратових миль, з населенням шість мільйонів, знаходиться в південносхідньому кутку території З'єднаних Стейтів Америки. Півострів Флорида на сході й півдні омивається водами Антлантійського океану, а зі заходу водами Мехіканської затоки. На півночі Флорида межує зі стейтом Алабама (на сході) і стейтом Джорджія (на заході). Побережжя як з боку Атлантійського океану, так і Мехіканської затоки — це суцільні пляжі, які з перервами тягнуться десятками миль. Усі вони забудовані прекрасної архітектури готелями й з басейнами, мотелями, площами для гри в ґолф, чи для тенісу, баскетболу й для інших ігор.

Територія Флориди більша від нюйоркського стейту (48 тисяч кв. миль), але населення тут менше на 14 мільйонів. З цього бачимо, що стейт цей мало заселений, хоч, правда, одна третина його території — це непроходимі болота (трясовиння), зокрема в південній частині півострова. Найбільша віддаль стейту Форида простягається в довжину на 410 миль, а в середній частині ширина дорівнює 150 миль. Це місце Флориди проходить по лінії (зі сходу на захід)Дейтон Біч — Орландо — Темпа — Ст.Пітерсбутґ.

У порівнянні до етнографічного простору України (233 тисячі кв. миль). Флоридський стейт становить одну четверту її територію, Тож, як бачимо, Форида є набагато більша за десяток деяких европейських держав взятих разом. Поверхня цього стейту — це суцільна рівнина, вкрита лісами різної породи дерев, але в основному це флоридські дуби, соснові породи, різного роду пальми (яких є понад 200 різновидностей) з десятками тисяч озер. Щоб уявити собі, скільки тих озер може бути на всій території стейту, досить вказати, що, наприклад, в радіюсі 50 миль від Орландо (як і в самому місті) нараховується понад одна тисяча озер, що їх зазначено на мапах. Але врахуймо, що малих озер на мапі зовсім не зазначують. Є дуже великі озера, як, наприклад, озеро Апопка, біля містечка Апопка, має 10 миль в довжину й 18 миль у ширину. озеро Окічобі (індіянська назва), на півдні Флориди, 40 миль довге й 30 миль широке. Українське Село теж є над великим озером, яке називається МекКой.

Уся Флорида вкрита густою сіткою шляхів сполучення. З півночі на південь — головні шляхи це — ч.75, 95 і Флорида Тирнпайк, а поперечні ч.10,1-4, 84 (Алея аліґаторів). Коли подорожуєте шляхами Флориди, обабіч цих численних доріг, побачити неосяжні сади цитрусових дерев, у яких гілля гнеться до самої землі від соковитих і рясних помаранч, мандаринок, ґрейпфруктів, а коли дерева цвітуть — повітря наповняється запашним ароматом. В основному в жовтні й листопаді, коли зривають дозрілі плоди, величезні вантажні авта довозять їх на численні фабрики, які витискають відомий усім помаранчевий сік, що є в продажі по всій Америці.

Є тут і залізничне сполучення, яке обслуговує компанія „Амтрак" з іншими дтейтами ЗСА; автобусне сполучення обслуговує компанія „Грей Гонд", як в середині стейту, так і в сполученні з іншими стейтами. Добре розбудоване повітряне сполучення, бо Флорида — це світової слави місце туризму. Місто Орландо з його міжнародним летовищем прийняло в 1979 році 6,5 мільйона переважно туристів з цілого світу. Але врахуймо, що основна маса американців приїздить на Флориду відпочивати власними автами, зокрема в місяцях грудні, січні й лютому. В 1980 році розпочато розбудову згаданого летовища в Орландо, що має бути закінчена в 1981 році й коштуватиме 300 мільйонів долярів.

В Орландо і його околицях є п'ять телевізійних програм і кілька радіостанцій. Тому що метрополітальна територія Орландо — це найбільш атракційна частина Флориди, бо найпопулярніші видовища (атракції) знаходяться на цій території, як, наприклад: „Walt Disney World", „Sea World", „Florida's Cypress Gardens", „Kennedy Space Senter" і десятки інших відомих у цілому світі атракцій.

Будівництво готелів, мотелів, приватних будинків і

(Продовження на ст. 6)

Соняшна Флорида

(*Продовження зі стор.5*)

торговельних центрів в метрополії Орландо розвивається швидкими темпами, бо ці всі закордонні й американські туристи, які щороку прибувають на Флориду, осідають поблизу цих атракцій, або в самому Орландо. Всіх цих людей треба обслужити і задовольнити всіма вигодами, в яких вони жили вдома. Тому тут будують не лише нові атракційні місця, як, наприклад, „Мала Англія", проєкт побудови якої виносить 100 мільйонів долярів, але й розбудовуються вже існуючі, як, наприклад „Walt Disney World", на розбудову якого буде витрачено 400 мільйонів долярів, чи „Сеа World" 100 мільйонів долярів. Павільйон

Частина мешканців Українського Села

„Майбутній Світ" коштуватиме 800 мільйонів долярів. В наступних п'яти роках в околицях Орландо збудують коштом чотирьох більйонів долярів нові підприємства Вестерн Електрік і Вестінгавз, які затруднять 3.000 робітників. Метрополія Орландо, крім початкових і середніх учбових закладів, має також кілька високих шкіл, як, наприклад: Університет центральної Флориди, Ролінг коледж, Семіноле коледж і Валенсія коледж. Разом в усіх високошкільних учбових закладах навчається 28 тисяч студентів. Це коротко й загально про метрополітальну частину Орландо, де будується „Українське Село" в Апопці. Наш „сільський" поет Семен Дуда на тему Українського Села написав вірш .

Перед тим, як перейти безпосередньо до проблеми українського поселення у цій частині Флориди, а зокрема емеритів, хочемо звернути увагу на особливості, якими природа наділила лише стейт Флориду. Тому що півострів Флорида простягається з півночі на південь, а його південна частина переходить в тропічну смугу земної кулі, тут особливо відчутні кліматичні умовини.

Люди, які не знають цих кліматичних умовин думають, що на всій території Флориди „немає зими", що тут увесь час „страшна спека", що тут всюди ростуть помаранчі, банани, авокадо, манго...Але насправді це не так. Особливо це відчутно в такив місяцах, як грудень, січень, і лютий.

У кліматичному розумінні Флориду треба поділити на три зони, які проходять поперек півострова. Почнемо з півночі, де міститься столиця Флориди Таллагассі. Це найхолодніша частина стейту й тут до рідкого явища належить — дерева підтропічної і тропічної смуги. Взимку тут бувають морози, які часом сягають 16 ступенів Фаренгайта. Далі на південь, зона т.зв. середньої Флориди Це передтропічна зона, але й вона в кліматичному відношенні не одностайна. В цій зоні особливе місце займає метрополітальна округа Орланда з її кліматичними умовинами. Тут на 365 днів у році 340 днів цілковито соняшні; 320 днів зовсім безвітряні, навіть можна почути, як пролітає муха. Згідно з урядовою статистикою з 1885-1980 років Флориду навістило 95 гураганів, але ні один із них не зачепив метрополії Орландо. Коли в 1979 році проходив західнім побережжям Флориди гураган Давид, то в Українському Селі був лише сильний дощ і вітер, що не заподіяло жадної шкоди.

Тут вліті часто перепадають з громом і блискавкою великі дощі, вулицями річкою тече вода, але дощ припиняється й за кілька хвилин вже сухо. Пісковий ґрунт раптово поглинає воду. Від травня й до листопада кожного ранку все покриває соковита прісна роса. Підкреслюємо, що роса з прісної води, хоч Атлантійський океан з боку Дайтон Біч є всього на відстані 60 миль від Українського Села. В грудні, січні й лютому температура вночі часом спадає до 33 - 35 ступенів Фаренгайта, хоч несподівано в якусь ніч (за ці три місяці може один раз) знижується до 28 ступенів, а це вже небезпечно для деяких родів цитрусових дерев. У ці місяці треба часом вночі опалювати хату, але вже вранці в год. 10-ій температура надворі підноситься до 60-80 ступенів. Тому тут ніхто не вживає теплого одягу, а молодь вдень ходить так само, як в літні місяці: в коротких штанцях, без сорочок і часто босоніж. Гарячі дні в середній зоні Флориди тривають від травня до жовтня. Тоді температура вдень в середньому підноситься до 85 - 95 ступенів, а вночі спадає до 75 - 80 ступенів. Але тому що в метрополії Орландо цілковито відсутня воловгість, а хібащо падає дощ, ця висока температура не є такою прикрою як в в Ню Йорку, чи Філядельфії, коли з людини спливає вода, чи вночі треба охолоджуватись у ванні.

У середній зоні Флориди й у південній тропічній багато рослин-кактусів, які в північних стейтах ЗСА можна бачити лише у вазонах по хатах, а тут вони ростуть надворі й досягають гігантських розмірів. Є кактуси, які виростають до рівня другого поверху будинку.

Південна зона Флориди — це справжня тропічна частина цього стейту з найбільшим містом Маямі (350 тисяч мешканців). З півдня на північ ця зона є довжиною всього 130 миль (256 км.). Тут ростуть тропічні рослини й овочі та фрукти — авокадо, манґано, папая й королівські пальми, які не витримують кліматичних умовин навіть середньої Флориди.

Містечко Апопка в стейті Флорида займає своє заслужене місце й відоме, як „столиця світу" у масовому вирощуванні квітів — зокрема азалій і цитрусових дерев. Довкола Апопки є 800 приватних плянтацій, які вирощують прерізні квіти й дерева. В 1978 році було цього продано на 110 мільйонів долярів. Взагалі метрополітальна територія Орландо, а значить і Апопка, славиться також вирощуванням різних овочів і солодкої кукурудзи. Тут, як і в інших місцях Флориди, вирощують кавуни й дині, редьку, моркву, помідори, капусту, різні салати й іншу городину. Крім широкої мережі торгівлі у вибудуваних величезних торговельних комплексах Флориди, фармери назовні біля доріг продають свіжі овочі. Ось так їдете якоюсь дорогою й бачите цілі базари з овочами. Можете заїхати й купити вже запаковані мішки з помаранчами, ґрейпфруктами, або кавуни чи дині, або виноград, чого тільки ваша душа забажає. Усе це коштує дешевше ніж у маґазинах торговельної мережі. Тому що торговельна мережа розраховує на туристів, великі торговельні центри побудовані обабіч великих шляхів сполучення. Це дає змогу не лише туристам, а й місцевому населенню зручну нагоду заїхати автом до такого торговельного центру й купити все, що потрібне в господарстві, від голки до авта, й це саме щодо їжі.

Основоположником Українського Села в Апопці є Степан Ковальчук. Це його мрія і його ідея. Він разом з кількома спільниками, після довгих розшуків за „землею обітованої", зупинився в найдогіднішій місцевості Флориди в метрополії Орландо. В 1972 році було закуплено землю під Українське Село, біля озера МекКой. Для порівняння пригадаємо, що, наприклад, місто Маямі на півдні Флориди знаходиться всього 6 фітів над рівнем океану.

У 1975 році С.Ковальчук заснував в Українському Селі 38-ий Відділ Українського Народного Союзу ім.Т.Г.Шевченка. Також треба признати йому заслугу в наладнанні добрих взаємин з американськими впливовими людьми Апопки.

На протязі останніх двох років посадник Апопки Джон Ленд проголошує відзначення дня української державної незалежности 22-го січня, і тоді на будинку міської ратуші поруч американського, повіває український національний прапор.

Коштом В.Дем'янчука, спільника корпорації побудови Українського Села, оселя збагатилася будівлею Українського Клюбу, який має простору залю, велику сцену й модерну кухню. Тут в неділі й свята тимчасово відбуваються Служби Божі, що їх відправляє настоятель емерит о. А.Назаревич, що недавно при допомозі корпорації й парафіян збудував собі в Українському Селі хату.

Церква тримається старого стилю, вітає на Службах Божих усіх українських християн. У неділі є співані Служби Божі, початок яких в год. 10-ій вранці, а в свята й будні — в 9-ій.

Господарем Клюбу є Братство святого Володимира, членами якого є парафіяни українського католицького й православного віровизнань. Згідно українського календаря, в Українському Клюбі, відбуваються відзначення різних з історії України дат, на які, як і на Служби Божі, приїздять українці з найближчих околиць.

Тут існує співочий квартет, який відвідує також ближчі українські громади, що його запрошують на свої виступи перед американськими співгромадянами. Часто в подібних зустрічах бере участь родина С.Ковальчуків: він особисто, його дружина Розалія й донька Генд, яка є також активною в контактах Українського Села з американським довкіллям і пресою, на сторінках якої часто появляються інформації про життя української громади в Апопці. Родина С.Ковальчуків виступає із співом українських народних пісень. Є ще в Українському Селі самодіяльний хор й окремі музики й співаки, які виступають при різних нагодах із показом самодіяльного мистецтва.

Після кожної Служби Божої господині приготовляють перекуску, з чого користають усі парафіяни, гості й відвідувачі. Поза цією суспільно-громадською активністю мешканці Українського Села, переважно емерити, займаються чим хто бажає. Одні ловлять рибу в довколишніх озерах, інші купаються в мінеральній воді, яка витікає з-під кам'яної гори „Рак спрінґс", чи просто з-під землі, як в озері Вікайва. Ці озера з мінеральною водою „взимі" й влітку мають постійну температуру 70 ступенів Фаренгайта й знаходяться від Українського Села на віддалі чотири і пів милі у великих парках з багатьма площами для паркування; зокрема добре впорядковані різні влаштування біля озер „Вікайва", як роздягальні, душі, вбиральні. Є п'ять озер „Вікайва", що йдуть одне за другими ланцюговим порядком. Найбільше з них „Вікайва Фолс" має чудовий водоспад. На озерах є човни, що їх можна винаймати на відповідний час.

Усе це належить державі, бо мінеральні води й парки є під державною опікою й тому вступ до цих місць коштує кільканадцять центів, лише за в'їзд автом. Очевидно, що їжа, напої, перекуски й солодощі відвідувачі або привозять зі собою, або купують у торговельних цетрах біля озер. Усе це можна з'їсти на свіжому повітрі в гарно збудованих, відкритих пікнікових приміщеннях із столами й стільцями...

Підраховано, що в озеро „Рак спрінґс" за добу вливається з-під гори 37 мільйонів ґальонів мінеральної води, а в озеро „Вікайва" — 44 мільйони. На західньому побережжі Флориди з боку Мехіканської затоки біля містечка Норт Порт є мінеральне озеро з теплою водою (84 ступені Фаренгайта), яке на мапах називається „Ворм Мінерал Спрінґс". З цього озера щодоби витікає 90 мільйонів води.

В околицях Орландо є багато світової слави атракційних місць. Якщо хтось не має власного авта, всюди може дістатися з Апопки автобусами лінії „Ґрей Гонд". Оплата дуже дешева в порівнянні з їздою автом. Спочатку їдете до Орландо (12миль), а там на автобусній станції пересідаєте на автобуси куди вам завгодно. Все це тут впорядковане з огляду на велике й щоденне число туристів з цілого світу.

І тут нам приходить на думку, цілковито занедбана з українського боку небувала нагода, що її можуть зреалізувати українські молоді сили, народжені в ЗСА, досконало обізнані з психікою американців. А це вивести українських бандуристів і професійних танцюристів на сцени флоридських численних атракційних місць, що їх відвідують мільйони американців і туристів з цілого світу.

Якщо американці, — про це українці вже переконалися, — з великим ентузіязмом зустрічають виступи українських самодіяльних ансамблів: танцюристів, бандуристів і виставки українського народного мистецтва в різних стейтах, то напевно тут на Флориді, де цілий рік працюють стаціонарні видовища, українське народне мистецтво може завоювати заслужене місце, замінивши до нудоти набридлий барабанний бій різних африканських, чи привезених з Гаваїв, Таїті й Гаїті дикунів, які скачуть, перевертаються й виють на всі голоси перед глядачами, які з байдужим виглядом приглядаються до цієї екзотики й какафонії на багатьох атракційних театральних площах.

(*Продовження на ст. 8*)

Великий успіх „Заграви" на Фестивалі етнічних театрів

У 1971 році з ініціятиви шести етнічних театральних груп міста Торонто було засноване Онтарійське Багатокультурне Театральне Об'єднання (ОМТА). За неповних десять років свого існування, в 1980 році, ОМТА нараховувала вже понад 40 етнічних театрів різних націй, які є членами цього Об'єднання.

ОМТА також співпрацює з англомовним театральним об'єднанням „Театр Онтаріо" та є одним із членів цієї поважної канадської театральної організації.

П'ять років тому з ініціятиви ОМТА в усіх провінціях Канади (за виключенням Норд-Вест Територій) були засновані подібні театральні об'єднання багатокультурности. Всі ці театральні об'єднання кожної провінції влаштовують раз у році театральний фестиваль.

Найкращі театральні групи з кожної провінції призначаються до участи в Національному Багатокультурному Фестивалі, який відбувається в липні місяці кожного року в різних містах Канади. Провінційні та національні багатокультурні фестивалі отримують фінансову допомогу (grants) від провінційних і федеральних урядів.

Різниця між провінційним і національним багатокультурним фестивалем полягає в тому, що в провінційних фестивалях кожна етнічна театральна група має право грати вистави своєю рідною мовою. Але в національному фестивалі вистави відбуваються лише двома офіційними мовами Канади — англійською або французькою.

Крім того кожний багатокультурний провінційний фестиваль має суддю (ajudicator). На відповідну ролю судді запрошується оплаченого професійного театрального діяча канадського театру, щоб він міг безсторонньо оцінити виставу кожної групи. Цей суддя, переглянувщи усі вистави провінційного фестивалю, призначує нагороди (awards): за найкращу групу фестивалю, найкращих супровідних актора й акторку, найкращого провідного актора і акторку, найкращого режисера фестивалю, а також нагорода за технічні роботи: найкраще сценічне оформлення, світляні ефекти та нагороду за найкращі костюми.

* * *

Український Драматичний Ансамбль „Заграва" ж однією з найстарших і насильніших груп Онтарійського Багатокультурного Театрального Об'єднання (від 1971 року). Уже на першому ОМТА Фестивалі в 1972 році „Заграва" дістала найкращу рецензію від агломовного критика часопису „Globe and Mail" за постановку драми Г.Ібсена „Примари" за режисерством Юрія Бєльського.

Чотири роки тому актор і режисер „Заграви" Ю.Бєльський дістав нагороду найкращого актора Фестивалю за виконання ролі Мини Мазайла в одноіменній комедії М.Куліша — під режисерством Марії Левицької.

Рік пізніше акторка „Заграви" Ніна Теліжин дістала нагороду найкращої акторки Фестивалю за виконання ролі свахи Теклі Іванівни в комедії М.Гоголя „Одруження" — за режисурою Ю.Бєльського.

В 1979 році акторка і режисер М.Левицька дістала нагороду за найкращі костюми в комедії Карпенка-Карого „Суєта", за режисурою Ю.Бєльського.

Художник „Заграви" Р. Глива дістав нагороду за найкраще оформлення. В травні 1980 року в Петерборо, Онт., відбувся Фестиваль „Театру Онтаріо", в якому брало участь п'ять найсильніших англомовних театральних груп з цілої провінції Онтаріо. ОМТА як члена організації „Театру Онтаріо" було запрошено взяти участь у ньому.

Під режисурою чеського режисера Адольфа Гомана ОМТА взяло до постановки на цьому фестивалі драму українсько-канадського автора Теодора Галая „Після похорону бабуні". На ролю батька Волтера Данищука режисер запросив актора і режисера „Заграви" Ю.Бєльського. Суддею був один з найвизначніших діячів канадського театру Герберт Вітакер. Після закінчення фестивалю вистава „Після похорону бабуні" дістала нагороду найкращої вистави Фестивалю. Адольф Гоман дістав нагороду найкращого режисера Фестивалю. Юрій Бєльський дістав нагороду найкращого провідного актора Фестивалю.

В липні 1980 року відбувся Всенаціональний Багатокультурний Фестиваль в Едмонтоні, Алберта. Онтарійське ОМТА виступило тут з драмою „Після похорону бабуні". Ю.Бєльський дістав найкращу рецензію за ролю батька Данищука від рецензента „Едмонтон Джорнел"

В травні 1981 року вистава „Після похорону бабуні" буде поставлена на Фестивалі театрів малих форм у місті Валгала — Ню Джерзі, ЗСА.

У вересні 1981 року ОМТА виступить з драмою „Після смерти бабуні", як представник Канадського Театру, на всесвітньому фестивалі театрів в Европі, в Монте-Карло, Монако. Ю. Бєльський виступить у ролі Волтера Данищука на тому фестивалі.

* * *

В листопаді 1980 року в залі св.Лаврентія — Центр відбувся дев'ятий з черги Фестиваль ОМТА, який проходив під гаслом „Канадська драматургія". В цьому фестивалі брали участь 8 найсильніших етнічних театрів, які належать до ОМТА.

Український Драматичний Ансамбль „Заграва" виступив тут за режисурою Ю.Бєльського з трьома короткими скетчами українсько-канадського автора бл. п. В.Софронова-Левицького, під загальною назвою „Євшан-Зілля". Тема цих скетчів — дуже влучна сатира на різні аспекти життя української громади в Торонто.

Суддею цього фестивалю ОМТА був професор англійської мови і драматичного мистецтва з університету західнього Онтаріо в Лондоні, Канада, автор драматичних творів, критик і довголітній суддя театральних фестивалів Едвін Р.Прокуніер. Нагороди видавав на вечорі нагород провінційний міністер Роберт Велш — довголітній прихильник діяльности ОМТА.

Довголітній актор „Заграви" та її співзасновник, теперішній голова й адміністратор Володимир Довганюк дістав нагороду найкращого провідного актора Фестивалю за блискуче виконання трьох різноманітних характерів у трьох скетчах.

Юрій Бєльський дістав нагороду найкращого режисера Фестивалю. Драматичний ансамбль „Заграва" дістав нагороду за найкращу виставу Фестивалю. Таким чином „Заграва" дістала найважливіші нагороди, які призначаються суддею на Фестивалі ОМТА.

Цей черговий великий успіх нашого театру є ще важливий тим, що досягнення „Заграви" та її режисури виділено з цілої низки найсильніших етнічних театрів, які репрезентують народи майже всієї Европи.

Українська спільнота Торонто та всієї Канади й Америки, яка на протязі 25 років була глядачем на виставах „Заграви", може бути гордою за цей черговий великий успіх „Заграви".

Н.Н.

СПОРТОВІ ВІСТІ

ПЛАВАЦЬКІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК-СХІД

Згідно з повідомленням ланкового плавання УСЦАК, другі плавацькі першенства УСЦАК-Схід відбудуться в суботу, 28-го березня цього року, в 1-ій по полудні у плавацькому басейні „Монтклер Кімберлей Академі" в Монтклер, Ню Джерзі. Змагання за медалі Українського Народного Союзу відбудуться в слідуючих конкуренціях:

Для дівчат і хлопців у віці 8-10 і 11-12 років:
25 метрів, 50 метрів довільним; 25 метрів грудним; 4x25 метрів гінці довільним.

Дівчата і хлопці у віці 13-14 і 15 років та старших віком: 50 метрів довільним; 100 метрів довільним; 50 метрів грудним; 100 метрів змінним; 4x50 метрів гінці довільним.

Змагуни(ки) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Зголошення до змагань прийматимуть на місці змагань від години 11:30 ранку. Вписове — 1.50 дол., при чому, згідно з новим статутом УСЦАК, тільки ті змагуни(ки) можуть брати участь в усіх першенствах УСЦАК, спортові Т-ва, Клюби і окремі спортові гуртки при станицях Пласту, осередках СУМ-А і ОДУМ, які формально оформлені і мають заплачену 25-долярову вкладку за 1980 рік в Делеґатурі УСЦАК.

Відкритий турнір УСЦАК в копаному м'ячі

Цей відкритий турнір юнацьких дружин під патронатом УСЦАК відбудеться в днях 23-24 травня ц.р. у Філядельфії. Господарем турніру є УСО „Тризуб". До цього турніру запрошені українські юнацькі дружини, змагуни яких народжені в 1962, 1963 і 1964 роках. Усі змагуни мусять мати офіційні виказки ліґ, в яких вони виступають, які стверджуватимуть, що даний юнак був активний в часі сезону. Зголошення разом з вписовим — 50 долярів — слід висилати на адресу господарів до 15-го квітня 1981 року.

Відбиванкові першенства УСЦАК

Ці 24-ті відбиванкові першенства УСЦАК відбудуться у суботу, 23-го травня ц.р., в спортових залях університету Ратґерс Нюджерзького Технічного Інституту в Нюарку. Вкоротці на адреси спортових осередків, що в минулому брали участь у відбиванкових першенствах, будуть вислані докладні інформації про цей великий турнір. Ті спортові осередки, що їх дружини в минулому не брали участі в першенствах УСЦАК, а які бажають взяти участь в цьому році, можуть звертатися за інформаціями на адресу: Ukrainian A.E.A. „Chornomorska Sitch" 608 Sanford Avenue, Newark, N. J. 07106.

Як і в усіх інших ділянках спорту, спортові осередки, що братимуть участь в цих першенствах, зобов'язані офіційно оформити своє членство в своїх делеґатурах.

Турніри копаного м'яча в закритих залях. УСВТ „Ч. Січ" — „С.К.Тікал" — 2:1

У 6-ій рунді турніру „Вторійо Поццо", який відбувається щосуботи вечорами в Арморі в Елизабеті „Ч. Січ" здобула чергову перемогу з італійським клюбом „Тікал" вислідом 2:1. Ґолі для „Ч. Січі" здобули: Тадей Ключик і Ігор Чижович. Після цієї перемоги „Ч. Січ" займає друге місце в показнику табелі ігор, і цим самим має можливості закінчити в першій чвірці, яка продовжуватиме змагання у черговій рунді. Склад „Ч. Січі" в цьому турнірі: М. Хамуляк, В. Ткач, Ю. Бакун, П. Коваленко, Д. Бакун, В. Коваленко, Т. Ключик, І. Чижович, М. Чарний Р. Ганич, А. Бакун, А. Охрименко, провідник. Вершок показника табелі ігор 4-ої групи турніру:

	Точок
1. Бруклін Італіянс	— 11
2. УСВТ „Ч. Січ"	— 8
3. СК Атляс	— 7
4. СК Рома	— 7

УСВТ „Ч. Січ" — Сітон Гол СК 3:2

У 6-ій і останній рунді турніру „Адідас", який проходить щонеділі в залі середньої школи Колюмбія, старші юнаки „Ч.Січі" здобули свою п'яту перемогу за порядком, і цим самим закінчили нормальні розгривки на першому місці в 2-ій групі, маючи на своєму конті 13:1 точок. У наступну неділю розпічнеться „плей оф" тієї групи. Усі три переможні ґолі для „Ч. Січі" здобув Шевчук, який таким чином опинився між найкращими стрільцями турніру, маючи на своєму конті 13 ґолів. Склад „Ч. Січі": Д. Василак, О. Калинович, Ф. Голінатий, С. Шевчук, А. Пенцак, Р. Вейлленд, Ю. Ґбур, Р. Голінатий. М. Хамуляк — провідник.

УСВТ „Ч. Січ" (новаки) — Куґар Кабс СК (новаки) 0:7

Наймолодші „Січовики" зазнали великої поразки з клюбом, що займає перше місце у показнику табелі ігор. Цей перший для наших наймолодших турнір у закритій залі є доброю для них заправою та заохотою до посилених тренінґів, які, на жаль, зможуть відбуватися після закінчення цього турніру.

(от)

Успішний день надбужанців у Ст. Пітерсбурзі

У поезії про рідну Сокальщину над Бугом яку віддеклямував один із членів товариства українських емеритів, був втілений душевний настрій — про рідний край і рідні села - присутніх, що взяли участь у імпрезі, приготованій товариством Надбужської Землі. Гостинний обід і програма, яку вела Анастасія Біловус, одушевляла й підбадьорювала присутніх гостей. Заля була виповнена, бо всі вступні квитки випродано і декому не пощастило взяти участи у цій гостині.

Гостинний обід відкрила короткою промовою гарного січневого дня А. Біловус. Отець Володимир Пелех, парох місцевої церкви, взяв провід у молитві перед гостиною. В часі обіду місцеві жителі мали нагоду нав'язати нові знайомства з нашими туристами з північних стейтів і з Канади. По гостині С. Цегельська представила картину Надбужської Землі тепер і коротку історію цієї частини українських земель, після чого відбулася презентація гостей із півночі, як також і місцевих активних надбужанців. Ціла атмосфера свята пов'язувала всіх якоюсь братерскою інтимністю, зближала всіх.

Члени Українського Товариства Емеритів разом із іншими учасниками гостини відспівали дві патріотичні пісні, які всім дуже сподобалися. З великим духовим підйомом і побратимськими почуттями закінчено цю успішну імпрезу, яка принесла понад триста долярів прибутку на видання історичного збірника Надбужської Землі, що включатиме Сокальщину, Белзчину, Радехівщину, Холмщину, і Підляшшя.

Осип Білоус

РУПЕРТ МАРДОК, австралійський фінансовий магнат, який спеціялізується у видаванні пресових органів у різних країнах, після заключення договору з усіма профспілками, що діють у видавництві „Таймс" і „Сандей Таймс" у Лондоні, підписав контракт купна цих дефіцитових тепер періодиків. Теперішній власник, лорд Томпсон з Торонто, Канада, тратить на них понад 30 мільйонів долярів річно й тому рішив їх позбутися. Мардок має цілий ряд інших великих періодиків: у Ню Йорку він є власником „Ню Йорк Посту", тижневика „Ню Йорк", „Віллідж Войс" та інших, і плянує пов'язати ці всі видання так, щоб вгеліміновувати втрати. Для цих заходів він потребував згоди профспілок, члени яких працюють у „Таймс-і" і „Сандей Таймс-і", і цього йому не легко було добитися. І щойно в останньому моменті, коли Мардок майже відступив від наміру купівлі, керівництва профспілок погодилися на його вимоги. Коли б це не сталося, то лондонський „Таймс", одна з найкращих газет у світі з 200-річною традицією, був би ліквідований, про що дотеперішній власник заповів рішучо.

ПОДЯКА

З ініціятиви
Президії Українського Музичного Інституту Америки,
учні його відділів в Ню Джерзі, вперше колядували на шкільні потреби. Нашим дітям трапилася добра нагода не тільки співати українські колядки, а й виконувати їх на фортепіяні в домах, денайшовся цей інструмент.

Цією дорогою складаємо найсердечнішу подяку всім Шановним і досі небуваним нашим Жертводавцям за їх щиру уважливість до справ навчання рідної музики в Українському Музичнім Інституті та за їх щедрість.

Пожертви склали (за абеткою):

д-р Р. Андрушків $15.00, О. Бабюк $10.00, К. Бушнель $10.00, Ю. Величковський $10.00, інж. Б. Гайдучок $20.00, інж. Ю. Дащ і В. Яковенко $20.00, д-р Ю. Кігічак $25.00, Г. Клим $20.00, Українська Кредитова Кооператива в Нюарку $25.00, інж. З. Легеза $10.00, Л. Луценко $20.00, д-р Х. Макейдо $25.00, д-р М. Олесницький $25.00, І. Ориняк $10.00, П. і А. Петровські $20.00, О. Понось $20.00, д-р Р. Ричок $10.00, д-р Ю. Стефанівський $20.00, Т. Таланчук $5.00, д-р Б. Худьо $50.00.

Разом 370.00 дол., і ці гроші вкладено на книжечку УМІ, конто ч. 2803 в Українській Федеральній Кредитовій Кооперативі в Нюарку, Н. Дж.

БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ
при УМІ, Відділ в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОСТАНОВИ
громадських організацій Філядельфії у справі положення після XIII Конгресу Українців Америки

На зборах громадських організацій міста Філядельфії у вівторок, 27-го січня 1981 року, учасники проаналізували хід і висліди нарад XIII Конгресу Українців Америки, що відбувся в Філядельфії в днях 11-13-го жовтня 1980 року, і схвалили одноголосно такі резолюції:

1. Тому, що під час XIII Конгресу Українців Америки провід цієї всегромадської організації захопило одне політичне середовище—Організації Українського Визвольного Фронту—і тим зламало основні принципи організаційної структури УККА, як організації організацій, чим нарушено громадський правопорядок і статут УККА, громадські організації міста Філядельфії уважають цей стан неприйнятним і протизаконним, що руйнує громадську єдність, яка існувала перед XIII Конгресом Українців Америки.

2. В часі, коли наступ ворога на національні сили в поневоленій Україні посилений та особливо жорстокий і єдність нашої громади є конечною вимогою часу, вважаємо, що свідоме розбиття громади є національним злом. Вину за це розбиття поносять ОУВФ, тому що вони захопили проти волі великої більшости організацій, членів УККА, ключові позиції на Конгресі і в керівних органах Централі УККА. Вони не завагалися в цей грізний час розбити громадську єдність ради своїх партійних інтересів.

3. Громада міста Філядельфії завжди працювала у гармонійній співдії всіх членських організацій незалежно від їх релігійної, ідеологічної чи станово-професійної платформи, якщо вони стояли виразно на базі державної самостійности і соборности України. Філядельфійський відділ УККА був висловом цих конструктивних намагань. Тому громадські організації міста Філядельфії особливо болюче відчувають створений стан розбиття УККА і домінації одного середовища над іншими, в наслідок чого байдужість значної частини громадянства до організованого життя може ще більше поширитися і поглибитися.

4. Громадські організації міста Філядельфії уважають, що для привернення характеру громадської централі українців Америки, люди, які присвоюють собі виборні позиції в Централі УККА, повинні негайно з них зрезигнувати в користь тих органів, які діяли перед XIII Конгресом Українців Америки для того, щоб скликати негайно Надзвичайний Конгрес Українців Америки для привернення правопорядку і повної консолідації.

5. Ми вповні підтримуємо наші центральні організації, які опустили залю нарад XIII Конгресу Українців Америки після грубого порушення статутових основ УККА, та в майбутньому будемо солідаризуватися з конструктивними рішеннями Комітету для Правопорядку в УККА.

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ, УЧАСНИКИ НАРАД:

Братство Ветеранів УГАрмії;
Братство Карпатських Січовиків;
Братство Українських Січових Стрільців;
Голос Мирян;
Демократичне Об'єднання бувших Репресованих Українців Совєтами (ДОБРУС);
Карпатський Союз;
Комітет Оборони Національних і Людських Прав;
Молодь Української Національности;
Об'єднання бувших Вояків Українських Армій;
Об'єднання Демократичної Української Молоді;
Об'єднання Українських Православних Сестрицтв;
Окружна Рада Союзу Українок Америки;
Округа Українського Братського Союзу;
Організація Державного Відродження України;
Перша Українська Дивізія УНА, Станиця в Філядельфії;
Пласт;
Рада Прихильників УНР, Відділ;
Союз Ветеранів Українського Резистансу;
Товариство Українських Інженерів;
Товариство Українсько-Американських Горожан;
Український Народний Союз, Відділи;
Українське Академічне Товариство „Зарево";
Український Визвольний Фонд, Відділ;
Український Золотий Хрест, Відділ;
Український Літературно-Мистецький Клюб;
Українське Патріярхальне Товариство, Відділ.

АКАДЕМІЯ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Філядельфія, Па. — Заходами Українського Патріярхального Товариства — Відділ у Філядельфії і за благословенням Архиєпископа Мирослава Любачівського тут відбудеться в неділю, 22-го лютого ц. р., в Катедральній залі, Френклін і Бравн вулиці, академія для відзначення 89-их уродин Їх Блаженства Патріярха Йосифа Сліпого. У програмі: год. 12-та вполудне — торжественна Служба Божа в катедрі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, яку в наміренні Патріярха Йосифа відслужить Владика Мирослав. Співатиме катедральний хор під диригентурою Осипа Лупаня. Год. 2-га по полудні — Академія з діловою і мистецькою програмою. Вступ за програмками: в ціні три, два і один долляр.

ДОПОВІДЬ Д-РА М. ЛАБУНЬКИ В УВАН

Ню Йорк, Н. Й. — В неділю, 22-го лютого ц. р., о год. 2-ій по полудні тут в будинку Української Вільної Академії Наук при 206 Захід 100-та вулиця доповідатиме д-р Мирослав Лабунька, професор історії в Ла Салл коледжі у Філядельфії на тему: „Ідеологія в розвитку релігійно-політичних центрів середньовіччя."

Обрано Управу Відділу УККА у Вотервліті

Вотервліт, Н. Й. — Місцевий Відділ УККА перевів тут у п'ятницю, 2-го січня ц. р., річні загальні збори, на яких вибрано нову Управу в такому складі: А. Дурбак — голова; Я. Спяк — заступник голови; М. Сосяк — секретар; І. Романишин — заступник секретаря; Дарія Спяк — англомовний секретар; В. Коцикар — скарбник; П. Шевчук — заступник скарбника; збірщики Народного Фонду — В. Мокей і В. Кошикар; Я. Кушнір — культурно-освітній референт; М. Терлецький, Я. Спяк — референти зовнішніх зв'язків; М. Філь — організаційний референт; Р. Маселко, А. Поліщук, М. Скалій — вільні члени. Контрольна комісія: Є. Наболотний — голова; І. Карабін, Д. Скалій — члени.

В ЛИВАНІ зростає натиск ізраїльських військ. Поруч сухопутних частин, які патролюють у південній частині Ливану, з моря морські ізраїльські частини обстрілюють бази палестинських терористів. До них долучилося летунство, яке в останньому часі атакує сирійські літаки, що появляються в повітрі. Ізраїльське летунство не обмежується ані до південної частини Ливану, ані до надберережної його частини, але патролює понад цілим Ливаном, а також над столицею Бейрутом. Власне в часі таких польотів над Бейрутом ізраїльтяни знову зістрілили сирійський бойовий літак, що намагався перешкодити їм у їхніх обсерваціях.

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра мед.
ЯРОСЛАВА ВОЄВІДКИ
складаємо 50.00 долярів
на УКРАЇНСЬКУ ЦЕРКВУ в ЛЮРДІ.
Д-р Витовт і Ірена ЛЕВИЦЬКІ

ВШановній Дружині і Родині, висловлюємо щире співчуття.

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого і Незабутнього
МУЖА і БАТЬКА
бл. п.
МИРОСЛАВА ДЕМЧУКА
буде відправлена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ і ПАНАХИДА
в суботу, 21 лютого 1981 р., о год. 8:30 ранку
в українській католицькій церкві
св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
при Сенфорд Авеню

Просимо Рідних, Друзів і Знайомих у цей день згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина — ЮЛІЯ
Донька — МАРУСЯ

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 11-го лютого 1981 р., по довгій і тяжкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоїлась в Бозі на 81-му році життя
наша Найдорожча
МАМА, ТЕЩА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ
св. п.
ОСИПА ДМИТРОВИЧ

ПАРАСТАСИ відбулися в четвер, 12-го лютого і в п'ятницю, 13-го лютого 1981 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенню Колодій-Лазута при 5677 Стейт Ровд на Пармі.

ПОХОРОН — в суботу, 14-го лютого 1981 р., о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви Св. Покрови при 6812 Бродвію Ровд, Парма, а по ЗАУПОКІЙНІЙ СЛУЖБІ БОЖІЙ на український католицький цвинтар свв. апп. Петра і Павла при Герц Ровд на Пармі, Огайо.

Горем прибиті:
доньки:
СОФІЯ з мужем д-ром МИРОНОМ ОХРИМОВИЧЕМ, з дітьми і внуками
ІВАННА з мужем інж. БОГДАНОМ ЗАДОРЕЦЬКИМ, з дітьми і внуками
ІРЕНА з мужем МИХАЙЛОМ ПУКАЧЕМ, з дітьми
син — РОМАН з дружиною ЛЮСЕЮ, з донькою і внуком

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ БУДЕ ВІДПРАВЛЕНА
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ
дня 21-го березня 1981 р. (в суботу), о год. 10-ій рано в церкві св. свщм. ЙОСАФАТА при Стейт Ровд, на Пармі.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

ФОРМА БОРОТЬБИ ІРАНСЬКОГО УРЯДУ з курдськими партизанами прибрали драстичні й дуже жорстокі форми. Урядові частини, яких на терені Курдистану є 30,000, та понад 40,000 ісламських гвардистів перейшли до масового нищення цивільного населення, яке зовсім не бере участи у боротьбі. До Парижу прибув один із курдських повстанчих командирів д-р Абдул Рахман Гассемлю, який повідомив, що повстанці повністю опанували понад 62,000 квадратових миль та стоять на границі СССР.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
МАМИ, ТЕЩІ та БАБЦІ
бл. п.
ЕМІЛІЇ КОЗІЦЬКОЇ
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в понеділок, 23 лютого 1981 р., о год. 7:15 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.
Просимо про молитви за спокій душі Покійної.

РЕНАТА, ЛЮБОСЛАВ і ЯРЕМА ГУЦАЛЮКИ

На „ФОНД ім. д-ра В. ЗАПОЗЕЦЬКОГО" жертвували:
50 дол. — П-ні Ірина Жуковська — в пам'ять свого Незабутнього МУЖА
Проф. Інж. Івана Жуковського.
Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. проф. Інж. Івана Жуковського:
50 дол. — д-р Ольга і д-р Петро Моцюк;
по 20 дол. — Зіна й Бертольд Сезесний, Евгенія і Ірина Юрчик;
по 10 дол. — Ірка й М. Шпитко, Єлисавета Паладій.
Разом .... 160 дол.

Ділюся сумною вісткою із бувшими Професорами, Студентами та Студентками Української Гімназії в Модржанах біля Праги, ЧСР, що дня 19-го грудня 1980 року відійшов у Вічність

бл. п. проф. д-р
АНТІН ЯКОВЕНКО

ПОХОРОН відбувся 25-го грудня 1980 р. зі Собору св. Володимира, на цвинтар Вудланс у Гамілтоні, Онтаріо, Канада.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

НАТАЛІЯ КАНЮҐА

ПОДЯКА
Складаємо сердечну подяку Всечеснішому о. пароохові Панасюкові за похоронні відправи, а Рідним, Приятелям і Знайомим
нашого Покійного **БАТЬКА**
бл. п. проф.
ТЕОФІЛЯ ОСТАПЮКА
за вислови співчуття, Служби Божі і пожертви на видання в Гарвардi книги про голод в Україні.
ЩИРЕ СПАСИБІ.
Родина ОСТАПЮКІВ і КОЛЬЦІВ

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра Ярослава Воєвідки
складають 100.00 долярів
на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД — СВ. СОФІЯ
д-р Климентій й Ольга РОГОЗИНСЬКІ

•

Замість квітів на могилу бувших Голів Української Медично-Харитативної Служби
бл. п. д-ра Ярослава Воєвідки
і
бл. п. д-ра Ярослава Гинилевича
складають на ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЦІЄЇ УСТАНОВИ

д-р Михайло і Марія ЛОГАЗИ	$100.00
д-р Роман і Лідія ОСІНЧУКИ	25.00

В глибокому смутку і жалю повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 10-го лютого 1981 р., несподівано, відійшов у Вічність на 68-му році життя, наш Незабутній
бл. п.
Д-р ЗЕНОН ФАЛЕНДИШ
лікар в Сантяґо дел Естеро, Арґентина.
Дружина — НЕВЕНКА
Донька — СВІТЛЯНА з родиною
Сестри:
ЯРОСЛАВА
КЛИМЕНТИНА
ЛЮБА з родинами

Ілюзії...

(Продовження зі стор. 2)

кордонних зв'язків Сенату це те, що комуно-московські імперіялісти, які майже на кожному відтинку життя зазнають неуспіхів, включно з вдержанням у вічному ярмі сателітніх країн, доказом чого можуть послужити події в Польщі, можуть, в ситуації перманентних економічних і політичних труднощів, рішитися на авантюрницькі війни. Про таку можливість згадує у довшій статті відомий і престижевий американський журнал „Ю. С. Нюзенд Ворлд Ріпорт" у числі з 16-го лютого ц. р., підкреслюючи що Реґен і його Уряд застосовуватимуть у майбутньому тривимірну стратегію, ціллю якої є, побіч піднесення престижу ЗСА у світі, злагіднювати небезпеку війни, якої людство боїться, але рівночасно протиставиться однобічному роззброєнні Заходу, яке саме веде до війни.

Приятелі Америки

На жаль, неполагодженою проблемою треба вважати ще справу єдности в таборі американських приятелів, тобто членських держав Північно-Атлантійського Союзу (НАТО), які, нема де правди діти, ще й досі, не зважаючи на розвиток подій у світі й існуючу для них совєтську мілітарну загрозу в першу чергу, не визбулися традиційної форми опортунізму. Не можна сказати, що вони не бачать самої загрози від комуно-московського „універсалізму" і імперіялізму, але вони не здібні збагнути самої суті російського традиційного тоталітаризму, який ввесь час стримить до опанування вільного світу, вже тепер не шляхом всесвітніх революцій, як це передбачав Володимир Ілліч Ленін, а при допомозі до небувалих меж розбудованої мілітарної сили і, очевидно, коньюнктури, яка може виникнути у світі. Щоб оминути війни, вони, альянти ЗСА, радше погодились би на концепцію „розподілу світу" на сфери впливів, не здаючи собі справи з того, що така тимчасова розв'язка не врятує вільний світ від російської небезпеки і знищення.

Дуже прикро, але Захід ще не дійшов до прийняття тези про розчленування єдиної у світі існуючої комуно-московської імперії шляхом ланцюгових революцій і вселюдського спротиву антикомуністичних і антимосковських сил поневолених народів, а це, чи не єдина перспектива виходу із ситуації, якщо враховувати процес розкладу в комуністичних державах, що вже розпочався.

Садат...

(Продовження зі стор. 2)

та навіть не приходиться говорити. Москва його до глибини свого серця ненавидить, але вона його також і боїться!

Західня преса й інші засоби масової інформації залюбки шукають в кожному керівному „тімі" розходжень і непорозумінь, конфліктів, підступної гри і скандалів. Шукають вони того і в Єгипті. Одначе, покищо там є ясна піраміда керівництва і відповідальности. Найближчі до Садата, його заступник і правдоподібний наступник, віцепрезидент Госні Мубарак гармонійно співпрацює з Садатом і вони разом творять найвищий пункт привладної піраміди. В близькому оточенні є ще й цілий ряд інших людей. Одні з них працюють в екзекутиві, чи в інших органах державної влади, інші працюють професійно, а тільки служать президентові радою і порадою та в потребі виконують поодинокі завдання. Мабуть найвидатнішим серед них є відомий у Єгипті інженер і конструктор Осман Агмед Осман. Дехто брав його до уваги як наступника Садата. Одначе, принаймні дотепер, він повністю вкладається в існуючу систему і з його боку не можна передбачувати будьяких ускладнень.

Не бракує опозиції

Є теж і опозиція проти Садата. Є вона на лівому крилі в особах ліберальних професорів, інженерів, взагалі професійної інтелігенції, є вона з правого боку також. На правому крилі є Мусулманське братерство — консервативна ісламська організація, яка в Єгипті не раз відігравала рішучу ролю, навіть валила уряди. Під сучасну пору ті обидві опозиції, висловлюючи свою критичну думку, не поборюють президента Садата і його режиму. В основі вони бачать правильність його політики, а крім цього вони ще мають проти себе один, може найвагоміший, духово-суспільний чинник. Президент Садат послідовно й невідступно боронить інтересів суспільства, людської маси, а в першу чергу його убогих кіл. Соціяльна політика Садата, його намагання задоволити економічні й побутові потреби найширших кіл населення, вичерпує всі можливості країни. Коштом населення нічого не діється, економічний визиск зведений до мінімальних меж, особливі привілеї, а серед них вищих ісламських кіл, скасовані, боротьба з нуждою й нестатками є направду одною з основних цілей уряду і тому Гамад Цайман, редактор офіційного органу Соціялістичної партії праці, сказав: „Він є одним з нас. Ми його любимо". А Омар Тільмісані, 76-літній патріярх Мусулманського братерства в Єгипті, до цього додав: „Ми тільки хочемо, щоб в основі життя була ісламська доктрина. І тому ми знаємо, що ніколи не буде альянсу між ісламом і Совєтським Союзом".

Відбулася доповідь Віктора Боровського

Ню Бриттен, Конн. — Заходами Українського Академічного Клюбу та Української Студентської Громади при стейтовому коледжі в Ню Бриттен відбулася гостинна доповідь наймолодшого українського дисидента Віктора В. Боровського.

Імпрезу відкрив о 7-ій годині вечора проф. Михайло Воскобійник, голова клюбу та дорадник УСГ. На залі зібралась досить численна публіка з Ню Бриттен та околиці. Виступила молода 24-літня людина, яка щойно під кінець 1977 року була змушена покинути рідну землю та своїх найдорожчих.

Доповідь свою почав В. Боровський певними заввагами. Сказав, що йому буде нелегко говорити перед українською публікою, бо останього півтора року виступає тільки перед американцями, де звик свобідно виявляти свої особисті погляди. Українська публіка, однак, не любить інакодумства, але вона обізнана набагато краще з відносинами у Совєтському Союзі, ніж американці. Тому він мусітиме дещо більше розповісти і заздалегідь вибачається, якщо у нього будуть на деякі справи його особисті погляди.

Гарною українською мовою без патосу та претенсійности розповів про свою боротьбу з диявольським режимом, до якої включився на 18-му році свого життя Він також розповів про те, як там караються по психолікарнях, тюрмах та концтаборах тисячі народу, про яких ніхто ніде не згадує. Він уважає, що коли за них хтось заступається, хтось протестує там на місці або у вільносвіті, то це дорога скорочення знущань над ними, дорога до звільнення.

Гельсінкська група робить надзвичайно велику роботу в цьому напрямі, тому й не дивно, що КГБ розправляється з нею в такий жорстокий спосіб.

Для пожвавлення вечора Галина Король перечитала уривки з поезії „Хрест" Миколи Руденка, а згодом — „Стріча з матір'ю" із „Поцілунку Сатани" Віктора Боровського.

Після доповіді слідували питання, на які охоче і вичерпно відповідав прелеґент. Між іншим, він з біллю зауважив, що там, на рідних землях, він багато робив і ще більше міг був зробити, а тут „нічого не робить".

Наприкінці виринула думка серед присутніх, щоб створити ініціятивний комітет, який зайнявся б виданням книжки В. Боровського „Поцілунок Сатани" в англійській мові.

Василь Самофал

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 21-го ЛЮТОГО 1981 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Володимира 130 Відд., о год. 6-ій веч., при 300 Схід 6-та вул. у приміщенні скарбника А. Гнатишина. На порядку: звіти Управи і вибір нової Управи на 1981 рік. Просимо членів прибути. — Ю. Юрків, секр.

НЕДІЛЯ, 22-го ЛЮТОГО 1981 р.

ЧІКАҐО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Юрія 379 -ий Відд., о год. 1-ій по пол. в Домі Відд. УНС, 841 N. Western Ave. Просимо чл. прибути точно на збори і вирівняти вкладки. — М. Семків, фін. секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд., о год. 1:30 по пол. в УНДомі при 237 Ґовп Аве. На порядку нарад: звіти Управи та вибір нової на 1981 р. І. Хомко, предс., Р. Галабурда, заст. предс., П. Головачук, фін. секр., І. Блиха, заст. фін. секр., Н. Михайлишин, касир, В. Марущак, рек. секр.

КЕМДЕН, Н. Дж. Річні збори 331 Відд. ім. Патріярха Йосифа Сліпого, о год. 2-ій по пол., в домі секретаря Відділу при 1408 Тамсон Аве., Ґловцестер, Н. Дж. На порядку: відкриття, звіти членів Управи і К. Комісії, дискусія, вибір нової Управи на 1981 р., затвердження організаційного пляну праці, дискусія і закриття. В нарадах візьме участь союзовий організатор СТЕПАН ГАВРИШ. — М. Лялюк, секр., інж. М. Ромах, гол. К. Комісії.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. 27-мі річні загальні збори 153-го Відд. ім. Л. Мишуги, о год. 10:30 ранку в домі УНС, 5004 Н. Олд Йорк вул. На порядку: Звіти Управи і К. Комісії та вибір нової Управи на 1981 р. На зборах можна заплатити чл. вкладку. Після зборів відбудеться традиційна гутірка з перекускою. Проситься чл. прибути на збори. — І. Одежинський, гол., проф. д-р Б. Гнатюк, заст. гол., І. Скіра, секр., Б. Артимишин, заст. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні загальні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд., о год. 1:30 по пол. в церковній залі св. Йосафата. На порядку: відкриття, відчитання протоколу, звіти — фінансовий, хворих, К. Комісії, перегляд праці за 1980 р., вибір Управи і К. Комісії на 1981 р., збирання чл. вкладок. Якщо на означений час не явиться відповідна кількість членів приписана статутом, збори відбудуться півгодини пізніше без огляду на кількість членів і будуть правосильні. Проситься чл. прибуте. — К. Шевчук, предс., Т. Кубарич, фін. секр., С. Мартинюк, касир, Д. Марґолич, гол. К. К., Анна Васьків і Марта Пристай — члени К. К., С. Васьків, С. Приймак, А. Гривнак, Катерина Марґолич і Д. Пристай — члени Управи.

НЕДІЛЯ, 8-го БЕРЕЗНЯ 1981 р.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні загальні збори 385-го Відд., о год. 4-ій по пол. в Укр. Домі, 28 - 2-га вул. Н. І. Управа просить чл. прибути, вислухати звіти і вибрати Управу на 1981 рік. — П. Ванаш, гол., Я. Карпяк, секр.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТАНИСЛАВ МИХЛІВ, член УНС Відд. 5 св. Николая в Асторії, помер 26-го грудня 1980 р. на 94-му р. життя. Нар. в Україні; членом УНС став у 1924 р. Залишив у смутку три доньки: Софію, Стеллу і Анну-Марію, 11 внуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 29 грудня 1980 р. на цвинтарі св. Михаїла в Асторії, Ню Йорк.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Хоманчук, секр.

ЙОСИФИНА ГАЛЬЧАК, членка УНС Відд. 204 ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, померла 17 грудня 1980 р. на 78-му р. життя. Нар. 1902 р. у Львові; членкою УНС стала в 1958 р. Залишила у смутку дочку Стефанію і внучку Єлисавету з чоловіком. Похорон відбувся 20-го грудня 1980 р. на цвинтарі св. Реймонда в Бронксі, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Палідвор, секр.

ЄВГЕН ПАРНІЦЬКИЙ, член УНС Відд. 25 Свобода в Джерзі Сіті, помер 9-го грудня 1980 р. на 70-му р. життя Нар. 1910 р. в с. Токи, Україна; членом УНС став у 1962 р. Залишив у смутку синів: Євгена мол., Роберта, Ричарда, Томаса і дочку Джойсі. Похорон відбувся 11 грудня на цвинтарі Голі Крос в Норт Арлінґтон.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

АНТІН ОТТЕНБРАНТ, член УНС Відд. 158 ім. Б. Хмельницького в Бруклині, помер 12 грудня 1980 р. на 85-му р. життя Нар. 1895 р. в селі Кальне, пов. Бережани, Зах. Україна; членом УНС став у 1948 р. Залишив у смутку дочку Гелен Зараску з чоловіком Василем і дві замужні внучки. Похорон відбувся 15 грудня 1980 р. на цвинтарі Оливна Гора в Маспет, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

Соняшна Флорида

(Продовження зі стор. 6)

Це ж факт, що часто на телевізійному екрані, чи в американських фільмах, ми зустрічаємо карколомні танці в різних варіянтах, які цілком побудовані на кроках з українського танцювального мистецтва.

Деякі жидівські танці розреклямовані, як їхнє „народне мистецтво", але вони скопіювали з — українських. Московські колонізатори виконанням українських танців, як наприклад, Мойсеєва, привласнюють українське танцювальне мистецтво, подаючи його під російською фірмою.

На наших очах нас обкрадають.

Тому українцям потрібні сміливі підприємчиві люди з потрібним капіталом, які зацікавилися б цією справою, тим більше, що маємо вже кілька танцювальних ансамблів, які своїм мистецьким рівнем дорівнюють професійним і з цього треба починати. Відвідати різні атракційні місця на Флориді, зорієнтуватись на місті й діяти.

Ми лише піддаємо думку й мотиви, й ми певні, що наші пропозиції не є жадною фантазією для ініціятивних і сміливих людей.

Наші спостереження встановили, що в містечку Апопка і його околицях ростуть дуже великі розмірами флоридські дуби, височенні сосни й пальми. Таких великих дерев, які тут ростуть, також на терені Українського Села, немає у всій Флориді.

Тут викликає зацікавлення природа. Є дерева, з яких листя зовсім опадає на „зиму", але більшість дерев зеленіють увесь рік, як і трава, а зміна листви відбувається одночасно: молоді листки виростають, а старі відпадають.

Флорида славиться ще своїми прерізними фестивалями, виставками й виборами прерізних „Міс".

В Орляндо є великі громади німців, вірменів, греків, кубинців і інших. Але в Апопці, крім українців, немає жадної іншої етнічної групи. Тому Українське Село має всі дані на те, щоб стати в цьому стейті поважною українською репрезентацією.

Це й спонукало нас описати це Богом створено місце на землі, де будується Українське Село, щоб всі українці емерити їхали сюди без надуми, бо кращого, під кожним оглядом емеритові в ЗСА не знайти.

Забудете про зиму й теплий одяг, і хтось із вас втопить у мінеральній воді свої недомагання...

Тут помітна турбота урядових установ за людей пенсійного віку, яким прислуговують різні пільги: знижка на оплату води, знижені ціни на різні атракції (видовиця), кіно й театр й інше. Емерити мають значну знижку на податок від хати, який в Апопці є найнижчий у цілому стейті Флорида.

Недалеко від Українського Села є лікарня, відділ якої для надзвичайних випадків працює 24 години. В цій околиці є дві середні школи, а в Апопці взагалі є три початкові школи — державні і кілька приватних. Тут є 21 церква, що обслуговує всі найголовніші релігійні віровизнання.

В Українському Селі є десять акрів землі, призначеної для побудови торговельного комплексу. Якщо між українцями є особи зацікавлені торговельними справами, вони можуть звертатися по докладні інформації до Корпорації Українського Села. Важливою є ще й та обставина, що з цього торговельного центру користатимуть також американці, які живуть в цій околиці.

Попри Українське Село саме тепер будується чотиритова асфальтова дорога, яка сполучається з дорогою 441, що переходить через Орляндо. Очевидно, що в майбутньому Українське Село опиниться в середині якогось великого розбудованого комплексу, про що свідчить згадане будівництво.

Усі зацікавлені справою Українського Села, можуть писати на адресу Корпорації: Sunnyland Realty, 855 N. Park Ave. Apopka, Florida 32703

В. Фіцик
В. Коваль
Т. Квасницький